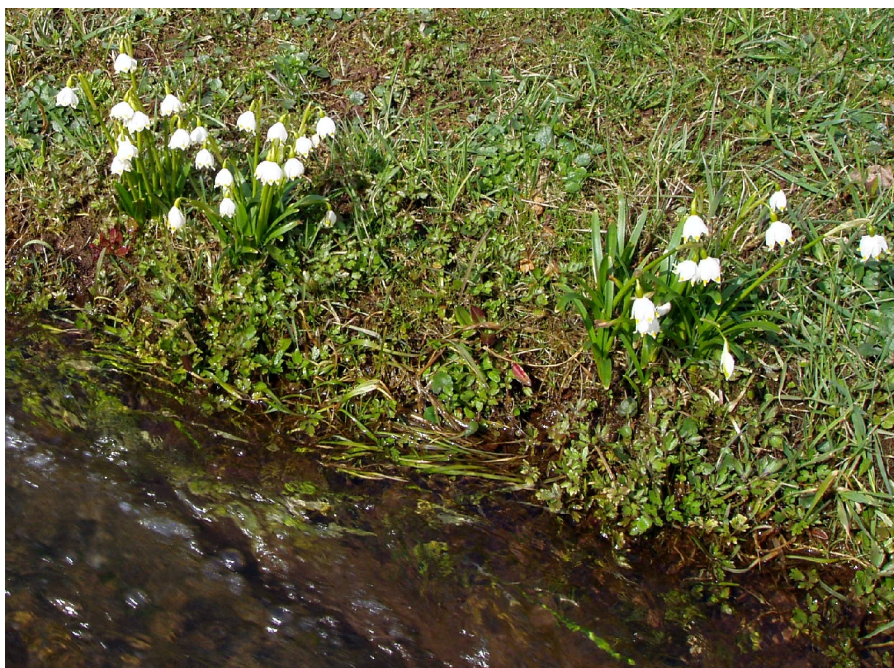

Vydává OÚ Studenec

Studenecký zpravodaj

2/2011

velký výprodej sklepních zásob

- ročníku **2009**

ceník ke stažení
na www.okurik.cz

Ondřej Kuřík
ovoce zelenina **vína**

v Nové Pace

ZPRÁVY OBECNÍHO ÚŘADU

Příprava dotačních a projektových záležitostí

Začátkem roku jsme podali žádost s názvem „Sportovní hřiště“ v grantovém řízení Oranžové hřiště 2011, kterou pravidelně vyhlašuje Nadace ČEZ. V době uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje jsme již dostali odpověď. Tak jako roky předešlé, tak i letos Správní rada rozhodla této žádosti nevyhovět. Důvody Správní rada Nadace ČEZ nesděluje, pouze se odvolává, že vzhledem k velkému počtu přijatých žádostí není schopna vyhovět všem žadatelům o nadační příspěvek.

V této době probíhá zpracování žádosti o dotaci ohledně zateplení MŠ v Zálesní Lhotě, kterou by se měla uskutečnit i změna způsobu vytápění této budovy. Konkrétně čekáme na vyhlášení výzvy, kde budeme moci zažádat a zároveň děláme vše pro to, abychom byli úspěšní jako v letech předešlých.

Na prvním letošním zastupitelstvu obce byl schválen „Strategický plán rozvoje obce 2011–2014“, který ukazuje na to, čeho chceme dosáhnout v následujících letech. V současné době se rozjíždí příprava projektových záležitostí a všech věcí s tím spojených tak, abychom byli připraveni využít i jiného financování než z vlastních zdrojů.

Vše je z pohledu financování opožděné, posunuté na jiné termíny. Pokud máte v harmonogramu stanovené datum vyplacení peněz, dočkáte se jich stejně později. Proto je nutné připomenout, že pokud bychom neměli vlastní zdroje a byli závislí, kdy nějaké peníze přijdou, nemohli bychom rozjíždět více věcí najednou.

Jiří Ulvr, starosta

Další informace

I letošní rok se naše obec přihlásí do soutěže „Vesnice roku 2011“. Podání přihlášky včetně potřebných dokumentů je nutné zrealizovat tak, jako každý rok, do konce měsíce dubna.

Důležité je také připomenout, že i v letošním roce bude naše obec finančně přispívat firmě Pekařství Bohemia, s. r. o., Jablonec nad Nisou, která se zavázala, že se svojí pojízdou prodejnou potravin, drogerie a smíšeného zboží bude nejméně 3× v každém kalendářním týdnu, v předem určených dnech a přesně určeném čase, zajíždět k uskutečnění prodeje do Zálesní Lhoty.

Jiří Ulvr, starosta

Obec Studenec, jako partner závodu, si Vás dovoluje pozvat na 4. ročník soutěže historických vozidel „O pohár starosty obce Studenec“.

Studenecké míle

dovoluji si Vás pozvat na soutěž historických vozidel a velopedů, která se uskuteční v Podkrkonoší v obci Studenec v sobotu 28. 5. 2011

Podrobné informace naleznete na:
www.studeneckemile.estranky.cz
nebo dotazem na mail:
studeneckemile@seznam.cz

Uzávěrka přihlášek do soutěže bude 30. dubna 2011

Těším se na Vaši účast!

Jindřich Synek

Upozornění

Upozorňujeme občany, kteří jsou držiteli cestovních pasů, kterým prošla doba platnosti, držitel změnil jméno nebo příjmení, vlastní pasy po osobách zemřelých na povinnost tyto **cestovní pasy neprodleně odevzdat**. V případě, že občané byli držiteli a tyto pasy nejsou schopni dohledat, jsou povinni tuto skutečnost **nahlásit jako ztrátu** dokladu.

Při nesplnění této povinnosti je možno uložit **pokutu do výše 10 000 Kč** (přestupek proti zákonu 329/1999 Sb., o cestovních dokladech).

Veškeré podrobnější informace občanům rádi zodpovíme na telefonním čísle 481 565 211, správní odbor Městského úřadu Jilemnice.

N. Junková

Připomínáme placení poplatků za odpady na rok 2011

Poplatek je splatný do **30. 6. 2011** do pokladny na OÚ Studenec, poštovní poukázkou nebo převodem z účtu, pokud si na obecním úřadu vyžádáte variabilní symbol. Poplatek za odpady je stejný jako v loňském roce, tedy **500 Kč na osobu**.

Dne 17. 3. 2011 jsem obdržel tuto zprávu:

Vážený pane starosto,

dovolte mi, abych Vás touto cestou informoval o opatřeních, která bude naše společnost Telefónica O2 Czech Republic, a. s., realizovat ve Vašem městě.

Z důvodu výrazného poklesu zájmu obyvatel o využívání sítě Veřejných telefonních automatů (VTA) se naše společnost Telefónica O2 Czech Republic rozhodla stávající síť VTA přizpůsobit současným potřebám.

V průběhu 1. pololetí letošního roku plánujeme zrušení nevyužívaných VTA v lokalitě: Rovnáčov 23.

Dostupnost služby pro obyvatele, jak je definovaná Českým telekomunikačním úřadem, zůstane zachována.

Věřím, že tyto nezbytné kroky přijmete Vy i občané s pochopením.

S přátelským pozdravem

*Zdeněk Málek, obchodně-technický specialista
Telefónica O2 Czech Republic, a. s.*

Po přečtení této zprávy jsem požádal o podrobnější důvody tohoto zrušení, jelikož jsem si říkal, že prvním, za kým někdo z Vás přijde, budu já. Následné vysvětlení je doufám natolik vystihující, že k němu není potřeba dalšího komentáře.

Dobrý den, pane starosto,

průběžně monitorujeme provoz všech VTA. Věřte, že bychom v žádném případě nerušili VTA, který je občany využíván.

Bohužel dnešní „mobilní“ doba tomuto zařízení nepřeje.

Konkrétně VTA v Rovnáčově:

2/2011 – 1 hovor	10/2010 – 1 hovor
1/2011 – 1 hovor	9/2010 – žádný hovor
12/2010 – žádný hovor	8/2010 – žádný hovor
11/2010 – žádný hovor	7/2010 – žádný hovor

Takže za osm měsíců proběhly tři krátké hovory, a to si myslím, že možná budou ještě zkušební od našeho technika, který musí čas od času VTA zkontrolovat.

Věřím, že toto vysvětlení postačí Vám i občanům. V opačném případě se mi ozvěte, rád cokoli dovysvětlím.

S přáním hezkého dne

*Zdeněk Málek, obchodně-technický specialista
Telefónica O2 Czech Republic, a. s.*

Jiří Ulvr, starosta

Z jednání zastupitelstva obce

Studenečtí zastupitelé se v roce 2011 poprvé sešli k zasedání v pondělí 14. března, přítomen byl plný počet zastupitelů a 10 občanů. Na úvod složil slib zastupitele Ing. Václav Urban, který se neúčastnil ustavujícího zasedání.

Schválen byl strategický plán Obce Studenec na roky 2011–2014, rozpočet na rok 2011 (rozpis položek viz níže) a rozpočtový výhled na roky 2012–2013. V tomto výhledu činí příjmy v roce 2013 celkem 20,29 mil. Kč a výdaje celkem 20,4 mil. Kč, v roce 2014 se pak jedná o příjmy 20,6 mil. Kč a výdaje 20,7 mil. Kč.

Cena vodného byla na období od 1. 11. 2010 do 31. 12. 2011 stanovena na 20 Kč/m³, cena stočného také na 20 Kč/m³. Stočné 20 Kč/m³ budou platit i nájemníci obecních bytů. Občané napojení na zkolaudované směsné kanalizace budou platit stočné 6 Kč/m³. Při těchto cenách obec provede obnovu vodovodů a kanalizací ve výši 385 000 Kč. Pokud by obec provedla obnovu v plné výši dle schváleného plánu financování obnovy (1,1 mil. Kč), byla by cena vodného 29,30 Kč/m³ a stočného 45 Kč/m³.

Podle návrhu finančního výboru byly rozděleny příspěvky sportovním organizacím, a to v celkové výši 400 tis. Kč: Sportovní klub Studenec obdrží 136,5 tis. Kč, Sokol Studenec 73,5 tis. Kč, Orel Studenec 69,5 tis. Kč, Školní sportovní klub Studenec 51,5 tis. Kč, SDH Studenec 24 tis. Kč, Sokol Zálesní Lhota 23 tis. Kč, Tenisový klub Studenec 17 tis. Kč a SDH Zálesní Lhota 5 tis. Kč.

Schválen byl hospodářský výsledek základní školy za rok 2010, který byl vůči odboru školství krajského úřadu vyrovnaný a vůči Obci Studenec činil přibližně 31 tis. Kč. Z něj bude 20 % (6 tis. Kč) použito na fond odměn, zbytek bude převeden do rezervního fondu.

Dále zastupitelé schválili smlouvu na dopravní obslužnost na rok 2011, podle které obec zaplatí 163 620 Kč (90 Kč na obyvatele). Dále zastupitelé vzali na vědomí hospodaření Fondu rozvoje bydlení za rok 2010 a odsouhlasili odměny a příplatky neuvolněným členům zastupitelstva a smlouvu týkající se zřízení věcného břemene kvůli připojce nízkého napětí.

Projednán byl prodej pěti pozemků, odkoupení jednoho pozemku a dvě směny pozemků – první je prováděna kvůli tomu, aby obecní komunikace vedla skutečně po obecních pozemcích, druhá se týká podniku ZETKA Strážník, který chce pozemky vyměnit kvůli vybudování polní skládky hnoje v katastru Zálesní Lhoty.

Schváleny byly ceny a pravidla prodeje obecních pozemků. Ceny byly stanoveny jednotné jak ve Studenci, tak v Zálesní Lhotě, bez ohledu na velikost pozemku. Pozemky stavební nebo využitelné k zástavbě budou prodávány minimálně za cenu 120 Kč/m², ostatní pozemky minimálně za cenu 60 Kč/m². Cenu jiných,

specifických pozemků, navrhne rada obce. Náklady spojené s prodejem – geometrický plán, znalecký posudek, výpis z evidence nemovitostí, poplatky za registraci kupní smlouvy na katastrálním úřadě a případně jiné – hradí kupující. Pokud se prodej neuskuteční do šesti měsíců od schválení, pozbývá souhlas zastupitelstva obce platnost.

Roční nájemné obecních pozemků za 1 m² pozemku bylo stanoveno ve výši 20 % minimální prodejní ceny obecních pozemků, a to podle kategorií uvedených výše.

Projednáno bylo majetkové vypořádání obecních pozemků. Obyvatelé, kteří využívají obecní pozemky, budou informováni dopisem. O prodej bude možno požádat do 30. 9. 2011, poté bude připravena nájemní smlouva.

Zastupitelé odsouhlasili záměr zavést v obci systém sběru a zpracování biologicky rozložitelného odpadu a schválili účast Studentce v tomto projektu připravovaném Svazkem obcí Jilemnicko.

Občanům Zálesní Lhoty bude rozeslána anketa, ve které se budou moci vyjádřit k tomu, jaká by měla být budoucnost budovy bývalé školy (čp. 208). Lístek bude možno odevzdat do 30. dubna na obecním úřadě.

Na žádost Jaroslava Tomáše byla zařazena socha Madony (nacházející se na soukromém pozemku) do kulturního dědictví Obce Studenec, aby mohly být získány finanční prostředky na její restauraci. Obci s tím nevzniknou žádné další náklady.

Zastupitelé také schválili výzvu Města Chlumec nad Cidlinou se žádostí na vládu a Parlament ČR, která se týká dlouhodobého problému otázky o rozpočtovém určení daní, konkrétně koeficientu přepočtu na obyvatele mezi nejmenší obcí a největšími městy Praha, Plzeň, Brno, Ostrava.

V diskusi pan starosta informoval o těchto záležitostech:

- Zpracovávají se podklady přihlášky do soutěže Vesnice roku 2011.
- Na obecním úřadu proběhly kontroly finančního úřadu a audit krajského úřadu.
- Dle finančních možností bude do rozpočtu na příští rok zařazeno rozšíření veřejného osvětlení na dolním konci Zálesní Lhoty.
- Okresní soud zamítl žalobu pana Dědečka týkající se sporného pozemku.

Paní Dana Synková navrhla, aby spolky zasílaly předběžný plán akcí na následující rok, který by se zveřejnil na obecních stránkách nebo ve Zpravodaji.

Na dotaz pana Jana Krůfy odpověděl pan starosta, že vybraný poplatek za psa je běžný poplatek (příjem) do rozpočtu obce. Pan Krůfa pak navrhl dát ke zdravotnímu středisku odpadkový koš na psí výkaly, vedení obce to projedná s panem Mattauchem.

Pan Pavel Bartoň v návaznosti na prodej pozemků upozornil, že je v zájmu obou stran dořešit příjezdovou cestu na Bosnu.

Rozpočet Obce Studenec na rok 2011

Příjmy rozpočtu	Rozpočet 2010	Skutečnost 2010	Rozpočet 2011
Daňové příjmy	12 470 000	12 795 024	12 790 000
Poplatky	2 248 000	2 166 181	2 170 000
Prodej – voda, lesy, knihy	2 001 000	2 150 648	2 113 000
Ostatní činnost místní správy	4 719 500	3 630 525	3 940 000
Dotace, mimorozpočtové prostředky	1 453 600	1 471 621	2 245 000
Příjmy celkem	22 892 100	22 213 999	23 258 000

Výdaje rozpočtu	Rozpočet 2010	Skutečnost 2010	Rozpočet 2011
Lesy	150 000	156 353	103 000
Vnitřní obchod, služby a cestovní ruch	0	0	0
Komunikace (silnice)	552 000	436 830	3 389 000
Ostatní záležitosti pozem. komunikací	1 015 000	928 856	300 000
Doprava	164 700	164 700	163 600
Pitná voda	2 120 000	1 539 857	1 995 000
Odvádění a čištění odpadních vod	174 000	35 317	304 000
MŠ Studenec	279 000	279 000	329 000
MŠ Zálesní Lhota	241 000	241 000	241 000
Základní škola Studenec	19 629 000	19 669 181	2 280 000
Knihovny	29 000	24 247	26 500
Kulturní zařízení – býv. škola Zál. Lhota	49 000	40 053	40 000
Kultura	181 000	126 581	187 000
Obnova místních kulturních památek	35 000	34 900	70 000
Tělovýchovná činnost	433 000	430 000	400 000
Využití volného času mládeže	15 000	15 530	15 000
Zájmová činnost – Klub důchodců	24 000	15 410	24 000
Ambulantní péče	131 000	128 198	139 500
Bytové hospodářství	85 000	82 352	204 000
Veřejné osvětlení	1 037 000	1 031 900	402 000
Pohřebnictví	143 000	134 796	12 000
Výstavba a údržba místních inž. sítí	0	0	0
Územní plánování	0	0	100 000
Územní rozvoj a komunální služby	188 000	124 843	1 306 000
Změny technologií vytápění	0	0	0
Sběr a svoz nebezpečných odpadů	42 000	49 759	50 000

Sběr a svoz komunálních odpadů	1 320 000	837 995	1 000 000
Využívání komunálních odpadů	0	0	0
Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	234 000	185 732	1 164 000
Pečovatelská služba	386 500	401 221	344 500
Požární ochrana Studenec	291 300	310 570	331 600
Požární ochrana Zálesní Lhota	20 000	21 106	20 000
Zastupitelstva obcí	1 036 000	1 004 380	984 250
Činnost místní správy	8 917 000	8 350 610	6 470 050
Obecné příjmy a výdaje z fin. operací	18 000	17 017	18 000
Pojištění funkčně nespecifikované	110 000	87 712	100 000
Finanční operace	380 000	283 937	445 000
Finanční vypořádání minulých let	0	0	0
FRB – půjčky	300 000	210 000	300 000
Výdaje celkem	39 729 500	37 399 943	23 258 000
Financování	16 837 400	15 185 944	0

Přehled akcí pořádaných sportovními organizacemi Studence a Zálesní Lhoty

<i>Datum</i>	<i>Akce</i>	<i>Místo konání</i>	<i>Organizace</i>
Rok 2011			
8. 1.	Výroční valná hromada	Zálesní Lhota	SDH Zálesní Lhota
15. 1.	Sokolský ples	sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec
5. 2.	Hasičský bál	sokolovna Studenec	SDH Studenec
5. 3.	Šibřinky	sokolovna Studenec	SK Studenec
6. 3.	Dětský maškarní ples	sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec
19. 3.	Josefovský bál	Zálesní Lhota	SDH Zálesní Lhota
2. 4.	Turnaj v bowlingu	SDH Zálesní Lhota	
9. 4.	Valná hromada	sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec
19. 4.	Sběr železného šrotu	obec Studenec	T. J. Sokol Studenec
30. 4.	Čarodějnice	u sokolovny	SK Studenec
8. 5.	Běh vítězství	Strážník Studenec	T. J. Sokol Studenec
15. 5.	Putování Za studeneckými firmami od sokolovny Studenec	T. J. Sokol Studenec + ZŠ	

3. 6.	Den otevřených dveří	hasičská zbrojnice Studenec	SDH Studenec
11. 6.	Okrsková hasičská soutěž	u hasičské zbrojnice Studenec	SDH Studenec
11. 6.	Hasičská zábava	parkoviště u sokolovny	SDH Studenec
červen	Turistický výlet za poznáním krás ČR		
	sraz sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec	
červen	Sportovní dopoledne pro děti MŠ	hřiště u ZŠ	ŠSK
25.–26. 6.	Studenecská fotbalová pout'	fotbalové hřiště	SK Studenec
29. 6.	Soutěžní sportovní dopoledne pro žáky ZŠ		
	okolí ZŠ	ŠSK	
2. 7.	Víceboj čtveřic ve volejbalu	hřiště u orlovný	Orel Studenec
23. 7.	Turnaj v malé kopané	Penzion Trautenberk	SK Studenec
15.–17. 8.	Sokolský prázdninový tábor	hřiště u sokolovny	T. J. Sokol Studenec
27. 8.	Studenecské mixy – turnaj smíšených družstev ve volejbalu	hřiště u orlovný	Orel Studenec
27. 8.	Turnaj přípravků v kopané	hřiště Zálesní Lhota	SK Studenec
srpen	Prázdninový tábor pro děti	sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec
28. 8.	Dětské odpoledne	hřiště u orlovný	Orel Studenec
bude upřesněn	Postřižiny	orlovna	Orel Studenec
10. 9.	Přespolní běh Posvícenský koláč		
	za hasičskou zbrojnici	T. J. Sokol Studenec	
20. 9.	PLŽ v orientačním běhu	okolí ZŠ	SK Studenec + ŠSK
23. 9.	Hasičské odpoledne pro děti s večerní stezkou odvahy		
	za hasičskou zbrojnici	SDH Studenec	
září	Zahájení cvičební sezony	u ZŠ Studenec	T. J. Sokol Studenec
30. 12.	Silvestrovský výstup na Strážník		
	sokolovna Studenec – Strážník	T. J. Sokol Studenec	
31. 12.	Turnaj v líném tenisu (15–45 let od 8 do 13.30)		
	sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec	
31. 12.	Turnaj v líném tenisu (nad 45 let od 13.30 do 18.00)		
	sokolovna Studenec	T.J.Sokol Studenec	

Rok 2012

7. 1.	Turnaj v mariáši	Penzion Trautenberk	SK Studenec
14. 1.	Sokolský ples	sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec
28. 1.	Hasičský balón	sokolovna Studenec	SDH Studenec
18. 2.	Šibřinky	sokolovna Studenec	SK Studenec
19. 2.	Dětský maškarní ples	sokolovna Studenec	T. J. Sokol Studenec

Z činnosti Jilemnicka – svazku obcí v roce 2010

Tak jako v loňské roce, i letos bychom Vás rádi informovali o tom, co společného se podařilo zástupcům obcí uskutečnit na území mikroregionu Jilemnicko, které čítá 21 členských obcí. Jilemnicko – svazek obcí zaznamenal v roce 2010 významný nárůst v počtu realizovaných projektů a v získané dotační podpoře. Již od začátku ledna byla nastartována práce na dvou projektech zaměřených na řešení likvidace bioodpadu, které získaly příslib finanční podpory z Libereckého kraje na konci roku 2009. V rámci tohoto tématu měla být připravena variantní studie všech možných způsobů likvidace zelené hmoty na Jilemnicku a následně vybrána nejefektivnější varianta pro daný region. Na tuto činnost byla získána podpora z Grantového fondu Libereckého kraje, z programu č. 23 – Podpora nakládání s odpady. Vzhledem k vyšší ceně zpracování variantní studie byla činnost rozdělena do dvou etap. V první etapě byla zrealizována pouze analýza potenciálu a návrh možných variant. V druhé etapě pak bylo provedeno zpracování odborného posudku nezbytného pro předložení žádosti do Operačního programu životní prostředí, a to na základě vybraného způsobu zpracování bioodpadu dle variantní studie. Tento posudek získal finanční podporu z rozpočtu Libereckého kraje. Celkem bylo na tuto aktivitu profinancováno 160 270 Kč. Realizace obou projektů navázala na nedokončený záměr vybudování tří centrálních kompostáren na Jilemnicku v roce 2005. Z důvodu zastaralosti původní odborné studie bylo nutné s přihlédnutím k aktuálním možnostem obcí připravit nový záměr, který bude přijatelný z hlediska počátečních investic i následného financování provozu.

V první polovině roku probíhala také realizace dalšího projektu, podpořeného tentokrát z prostředků Programu rozvoje venkova ze Státního intervenčního fondu prostřednictvím Místní akční skupiny „Přid'te pobejt!“ o. s. Projekt byl zaměřen na vypracování znaleckého posudku, tzv. pasportu na všechny drobné památky v mikroregionu. První polovina roku byla věnována terénním a archivním pracím. Samotný pasport byl zpracováván soudním znalcem na základě poptávkového řízení. Celý soupis byl dokončen zhruba v měsíci září a obsahuje více než 300 drobných památek z 21 obcí. Součástí soupisu je posouzení stávajícího stavu, návrh na opravy a vyčíslení hodnoty památky. Na základě tohoto soupisu je možné v případě zájmu památky pojistit a zařadit do majetku obcí. Navazující aktivitou na tuto činnost bylo vydání odborné publikace včetně obrazové dokumentace, která přehledným způsobem představuje všechny dotčené památky odborné i laické

veřejnosti. Nákladem 400 ks byly vydány barevné vázané publikace, které jsou rozmístěny po obcích, školách, knihovnách, muzeích nebo informačních centrech. O vydané publikace byl velký zájem a není vyloučena možnost dotisku. Realizace celé akce představovala výdaj 467 960 Kč a trvala od ledna 2010 do prosince 2010.

S roční odmlkou získal Jilemnicko – svazek obcí opět možnost realizovat projekty drobných oprav a úprav ve vybraných členských obcích. Po sedmiletém cyklu se podařilo v roce 2010 uspokojit v rámci dotace z Programu obnovy venkova Libereckého kraje všechny členské obce mikroregionu. Projekt a projektová žádost doznal v rámci víceletého vývoje v tomto roce změny. Opustil se název „Přid’te pobejt!“ a do projektu byla zařazena i manažerská práce. Liberecký kraj podpořil z Grantového fondu tedy již akci pod novým názvem „Rozvoj a obnova mikroregionu Jilemnicko“ a přidělil dotaci ve výši 70 % na celkový rozpočet 275 420 Kč.

Projekt samotný byl zaměřen na akce související s údržbou a opravou obecního majetku, opravou drobných stavebních památek ve venkovské části regionu, vybudování orientačního značení a vybudování venkovní odpočinkové zóny v obci. Projekt byl zahájen v měsíci květnu a jeho realizace byla ukončena na konci listopadu. Na řízení celého projektu byla uzavřena smlouva s externím subjektem, který vykonával funkci manažera projektu.

V rámci projektu byly realizovány čtyři dílčí části v jednotlivých obcích. První subprojekt byl realizován v obci Benecko, kde proběhla v místní části Dolní Štěpanice oprava staré kapličky. Opravu realizovalo Středisko služeb Benecko a celkové náklady na opravu činily 64 000 Kč. Na kapličce byla provedena oprava fasády a střechy.

Druhý subprojekt byl zaměřen na opravu části veřejného osvětlení v obci Vítkovice v Krkonoších. V celkové hodnotě 50 000 Kč byly vystaveny nové stožáry a nainstalována nová svítidla. Práce vykonala firma Služby Vítkovice.

Třetím dílčím projektem bylo vybudování veřejného místa k odpočinku v obci Studenec. V rámci této akce byla provedena terénní práce a byl zajištěn nový mobiliář v podobě laviček, odpadkových košů a stojanů na kola. Tuto práci zrealizovala firma Michal Kuřík, Jilemnice v závazném rozpočtu 84 780 Kč.

Posledním projektem bylo zřízení orientačního značení v obci Paseky nad Jizerou. Na této akci se podílely tři samostatné subjekty. Firma Doznak – Radek Veselý dodala nezbytné příslušenství pro místní značení, firma Truhlářství a těžba

dřeva Paseky nad Jizerou zhotovila stojany na mapy a dodala i samotnou mapu a firma Kuřina z Rokytnice nad Jizerou dodala směrovky. Celkové náklady na tuto akci činily 56 640 Kč.

V rámci projektu byl stanoven závazný ukazatel 4 druhů dílčích projektů, který byl splněn dle stanoveného harmonogramu a v závazném rozpočtu. Přestože se jednalo o projekty s nízkým rozpočtem ve srovnání s ostatními aktivitami obcí, jejich realizace je pro mikroregion jako celek velmi důležitá. Odráží míru spolupráce obcí, schopnost plánovat a podpořit činnosti i na jednotlivých menších částech území. Realizace této aktivity v rámci Programu obnovy venkova je dlouholetým pilířem činnosti mikroregionu Jilemnicko.

Jilemnicko – svazek obcí však nepracuje pouze na činnostech, které jsou přímo podpořeny dotacemi a granty. Stěžejní část práce je věnována řízení běžného chodu organizace jako takové a přípravě aktivit, které jsou financovány z pravidelných členských příspěvků. Prostřednictvím práce externího manažera jsou vyvíjeny následující aktivity. Jilemnicko – svazek obcí je členem Místní akční skupiny „Přid’te pobejt!“ o. s. a účastní se vybraných jednání a valných hromad. Zástupci Jilemnicka – svazku obcí se účastní i jednání Krkonoš – svazku měst a obcí, se kterým spolupracuje již od počátku svého založení. Aktivně také působí v projektech prevence a vzdělávání. I v roce 2010 se partnerským způsobem s Městem Jilemnice podílel na realizaci dvou preventivních akcí, z nichž jedna byla tradičně zaměřena na děti a druhá pilotně na skupinu seniorů.

První preventivní projekt vycházel z tradice v oblasti dopravní výchovy. Rok 2010 představoval již čtvrtý ročník projektu „Děti, pozor silnici!“. Opět byly

připraveny semináře pro prvňáčky všech základních škol Jilemnicka, které pracovníci Jilemnicka, Města Jilemnice a Preventivně informační skupiny Policie ČR připravili v Semilech. Po dopoledních seminářích vhodně proložených exkurzí policejní budovy probíhal praktický nácvik jízdy na kolech a kolo-běžkách na dopravním hřišti v Košťálově. Realizováno bylo 9 seminářů se zajištěnou dopravou tam i zpět. Dětem

i pedagogům se projekt opět líbil a díky podstatné podpoře sponzorských subjektů bude možné udržet jeho realizaci i v dalších letech.

Druhým projektem z oblasti prevence kriminality byla aktivita zaměřená na seniory. Město Jilemnice získalo na její realizaci podporu z Grantového fondu a Jilemnicko – svazek obcí opět participoval jako partner při realizaci. Cílem projektu „Bezpečné stáří“ bylo intenzivní nasměrování oblasti primární prevence v rámci území obce s rozšířenou působností Jilemnice k věkové skupině seniorů. Projekt takto tematicky zaměřený byl na území města Jilemnice a celé oblasti obce s rozšířenou působností Jilemnice pilotním. Problematika primární prevence je standardně zaměřena spíše na děti a mládež. Seniorů se dotýká méně často. Zahájení realizace projektu proběhlo v září 2010, ukončení pak v prosinci 2010. Celkem bylo realizováno šest samostatných seminářů v rámci října a listopadu 2010, na kterých se účastnili dobrovolní zájemci seniorského věku z řad obyvatel Jilemnicka. Organizátorům celého projektu se podařilo navázat s účastníky diskuzí nad jednotlivými problematickými body z oblasti osobní bezpečnosti, aktivovat v nich pocit odpovědnosti nejen za sebe, ale také zájmu o osoby žijící v jejich blízkosti. Projektu se finálně účastnilo 177 účastníků z 15 obcí. Všem byla zajištěna společná doprava autobusem do místa konání akce v Semilech a zajištěno drobné občerstvení. Ze seminářů si účastníci kromě zážitků z příjemně a užitečně stráveného odpoledne odnášeli i odborné informační materiály.

Jilemnicko – svazek obcí byl jeden z regionů Libereckého kraje, který ušetřila srpnová blesková povodeň a nezpůsobila na území 21 obcí žádné zásadní škody. O to více bylo zapotřebí zapojit se do pomoci postiženým obcím na Liberecku, které tolik štěstí neměly. Samotné obce mikroregionu vysílaly dobrovolné pracovníky do jednotlivých postižených míst a zajišťovaly humanitární pomoc. Jilemnicko – svazek obcí se rozhodl připravit pro postižené obyvatele vybrané obce benefiční koncert. Ve spolupráci se Společenským domem Jilm a Městem Jilemnice byl zorganizován Benefiční koncert pro obec Heřmanice. Této akce, která získala i značnou podporu soukromých subjektů, se účastnili bez nároku na honoráře nejen amatérské soubory a spolky mikroregionu, ale také profesionální umělci. Na programu se podíleli i obyvatelé samotné postižené obce. Starosta obce Heřmanice dovezl do Jilemnice místní dudácký soubor a po jejich závěrečném vystoupení si převzal symbolické šeky od jednotlivých obcí a také od pořadatele akce, který věnoval na obnovu obecního majetku vybrané vstupné a uspořádal i dobrovolnou sbírku po dobu konání benefice. Celkem se prostřednictvím Jilemnicka – svazku obcí podařilo od jednotlivých obcí a jeho obyvatel získat krásných 121 230 Kč.

V roce 2010 v rámci běžné činnosti Jilemnicka – svazku obcí proběhla dvě výjezdní zasedání. První v předprázdninovém období v Rokytnici nad Jizerou a to druhé v říjnu ve Svobodě nad Úpou. V průběhu roku se zástupci Jilemnicka –

svazku obcí účastnili projektu partnerské Karpacze „Eurokomunále“ a poznávací cesty na Slovensko do obce Zuberec, která je partnerskou obcí Studence. Jednání Rady Svazku proběhlo celkem 9×, jednání zástupců obcí včetně valných hrad pak 7×. Nezapomněli jsme ani na pedagogické pracovníky. U příležitosti výročí Jana Ámose Komenského proběhl tradiční slavnostní večer Den učitelů, kde kromě kulturního programu a společenského večera proběhlo především ocenění vybraných pedagogických i nepedagogických pracovníků z členských obcí Jilemnicka.

Je důležité zmínit i neúspěchy, které nás v roce 2010 potkaly. Týkaly se tří žádostí o dotaci. Prvním byl projekt zaměřený na vzdělávání zástupců obcí z Programu obnovy venkova Ministerstva pro místní rozvoj a druhý pak projekt zaměřen na výměnu zkušeností v rámci Fondu Partnerství česko-švýcarské spolupráce. Obě tyto žádosti byly v roce 2010 neúspěšné a pro rok 2011 zařazeny pro realizaci jako náhradní. Třetím neúspěšným projektem byla žádost do Fondu mikroprojektů Euroregionu Nisa na akci „Rozvoj a propagace území ve spolupráci česko-polských obcí“. Tento projekt byl ihned přepracován a připraven k předložení na začátku dalšího roku. Jedná se o projekt oboustranný ve spolupráci s partnerským městem Karpacz.

Jilemnicko – svazek obcí realizuje také projekty s víceletým dopadem. Mezi takové patří „Krakonošovy letní podvečery bez hranic“. V roce 2010 probíhala realizace projektu bez obtíží a souvisle. Intenzivně probíhala příprava turistického průvodce Jilemnickem. Vznikl barevný materiál pod názvem „7 dní v Krkonoších“. Průvodce je koncipovaný jako 7 tipů na jednodenní výlety. Prvních šest dní je věnováno obcím Jilemnicka, které jsou spojené do logických skupin dle polohy a charakteru. Poslední tip na výlet je zcela věnován partnerskému městu Karpacz, které leží na polské straně Krkonoš. Materiál byl vydán v nákladu 15 tisíc kusů, a to dvoujazyčně. Každý tip na výlet má jednu dvoustranu, kdy první strana je v českém jazyce a druhá v polském. Sestavení obsahu brožury proběhlo vlastními silami, nikoli dle plánu prostřednictvím externího zpracovatele.

V červenci byla uskutečněna další kulturní přehlídka Krakonošovy letní podvečery v Jilemnici. Opět se jednalo o čtyři kulturní dny, z nichž jeden programově zajišťoval polský partner – Město Karpacz. Lead partner projektu Jilemnicko – svazek obcí zajistil na tuto kulturní přehlídku nezbytné technické zázemí, propagační materiály a personální výpomoc. Projekt jako celek bude ukončen v roce 2011.

I do dalších let mají členské obce Jilemnicka – svazku obcí smělé plány a doufají, že se podaří využít dalších možností při čerpání finančních prostředků nejen z EU, ale i z národních a regionálních programů. Jilemnicko – svazek obcí uzavřel v roce 2010 deset let svého oficiálního působení. Věříme, že mikroregion Jilemnicko není již pojmem neznámým a že většina obyvatel se s činností Svazku více či méně setkává i osobně. Držte nám palce, aby tomu bylo tak i nadále!

Život

Barva jednoho dne

Na Internetu se objevila zpráva, že zemřel Arnošt Lustig...

Jeho jméno mnohým připomíná mnohé.

A v uplynulých dnech se v okruhu našich známých a příbuzných narodily tři děti.

Holčičky :o)

Jejich jména budou s největší pravděpodobností důležitá vždy jen pro ty nejbližší a pro ty, které potkají v životě, tak jak ten život bude ubíhat a plynout.

Človíkové vyrostou, budou z nich dívky, vyrazí s hlavou vztyčenou a štíhlým krokem budou kráčet po cestách, ze kterých třebaš jejich rodičům budou přibývat šedivé vlasy.

Budou se rozhodovat, kudy a jak chtějí kráčet, a ve svých rozhodnutích budou vcházet i na slepé uličky, nebo zakopnou... a i těmi strmými úseky cest se bude utvářet jejich osobnost.

...a pak se na té cestě objeví dříve, či později někdo, kdo bude důležitější než ti, kteří do té doby byli prioritou...

Nu – a ve vztahu lásky skrze odvěké a přesto vždy nové tajemství dávání a přijímání POZNAJÍ jeden druhého a další nový život se bude hlásit ke svému právu vykročit na cestu.

Píšu tyto řádky, poslouchám hudbu, kterou jsem slýchala kdysi, když jsem na té své cestě hledala směr a věřila v hodnoty, které mladí lidé dovedou obhajovat se srdcem naplněným radikální pravdou. Poslouchám tu dávnou hudbu a uvědomuji si, jak dlouhou cestu jsem již urazila, a zároveň žasnu, že přesně vím, jak mi tenkrát bylo, když láska, víra a naděje měla sílu mládí.

Jak je to tedy?

Hodnoty nestárnou, pokud je sami nenecháme zestárnout, nebo je přímo nezabijeme?

...za chvíli (tolik to letí) půjdu životem sehnutá, opřená o hůlku... ale jak to v této chvíli vidím, doufám, že až zajdu za roh a nebudu na dohled nikoho, kdo by mne odeslal do ústavu pro nesvéprávné, budu mít chuť zatočit hůlkou nad hlavou... zvednout hlavu k obloze a nechat na sebe dopadnout plně to vědomí toho, že život je dar... i když pro většinu lidí zůstane můj život žitý ve skrytu, jako život většiny z nás.

Přesto je to život jedinečný,

ten můj,

i ten tvůj...

Pokud bych to uměla, tak bych to napsala přesně tak, jak to napsala Markéta Procházková ve sbírce básní:

Lásko

*Má písni pravdivá
moci tě vyzpívat do konce
životem...*

Všichni jsme kapky

pro žížeň země

Však ještě před tím

každý z nás vláhou

pro něčí lásku

A jestli není to všechno –

já věřím, že je to dost

PS: Knihy od spisovatele Arnošta Lustiga i koutek poezie můžete najít i v naší knihovně.

Byla bych ráda, aby tato úvaha jednoho „všedního“ dne byla pro vás zároveň i pozvánkou do knihovny.

Lída Tauchmanová

Nepopsaný list

Vybyla stránka

prázdný list,

únor devěťadvacátého

je to jak v pohádce

zkouším číst

ze dne nežitého.

Jaký by byl

co přines by

tenhle den?

Nepřijemnosti,

závisti,

splněný sen?

Dobře že není

nebo škoda?

Kdo poví mi to?

Každého nežitého dne

je mi líto.

Tohleto správi přestupný rok

zas bude devěťadvacátého

ale jak zpomalit tok

žití rozjetého?

TaLu

Základní škola a Mateřská škola Studenec

Výlet za loutkami

Děti z výtvarného kroužku při MŠ Studenec se místo úterního odpoledního vytváření ve školce vydaly do Jilemnice na výstavu loutek známého řezbáře Vojtěcha Suchardy. I cesta autobusem byla pro nás zážitkem, avšak princezny, rytíři, kouzelníci, broučkové či draci na nitkách nás nadchli mnohem víc. Zároveň nám celá prohlídka zámku přiblížila život v této době. Náš velký obdiv sklídl i pohyblivý betlém a při pohádce o krtečkovi jsme si ukázali, jak se dříve na horách vyrábělo plátno. Po svačince nás v podzámecké budově ještě čekala výstava našeho vládce Krkonoš, spravedlivého a moudrého Krakonoše, a také starodávné sáně, sněžnice, lyže či dobové oblečení. Na závěr jsme zhlédli dokumentární film jilemnického historického závodu ve skoku a běhu na lyžích. Za sluníčka jsme došli na autobusové nádraží, kde nás autobus opět zavezl k našim maminkám a tatínkům, kteří nás vyhlíželi na zastávkách a těšili se na naše vyprávění, však jsme měli o čem povídat.

Eva Hájková, učitelka MŠ, s dcerou Anetou

Zprávičky z MŠ Zálesní Lhota

„Lumpačiny báby zimy“

„Lumpačiny báby zimy“ je pohádka, která nás provázela celým povánočním obdobím a vyzkoušeli jsme opravdu vše, co nám nabízela.

Užívali jsme si sněhu. Malovali jsme na něj barvami, stavěli – a to nejen sněhuláky, jezdili jsme na „lopatách“ a vyzkoušeli na naší zahrádce i snowtubing.

Sportovním zážitkem pro děti byl i „týden lyžování“. Kdo měl zájem, nosil si do školky lyže a při pobytu venku jsme křížovali louku u kostela. Mladší se učili od starších a ti, kteří měli nejprve obavy, se během týdne osmělili a své lyžařské umění vyzkoušeli.

Ale nejen sportem živ je člověk. Je potřeba také nějaká duševní potrava. V SD Jilm jsme zhlédli pohádku „Dovolená s krejčíkem Honzou“ a krásnou pohádku „Jak se krotí princezny“, kde jsme se učili, že rozmazlenost a hubatá pusa se nevyplácí ani princeznám.

Viděli jsme také pohádku „Jak se budí princezny“ v nastudování žáků 9. třídy ZŠ Studenec pod vedením paní učitelky Macháčové. Tímto jim chceme poděkovat za příjemné chvílky a pěkný zážitek.

Aby „zimní lumpačení“ bylo úplné, nesměl chybět ani **maškarní bál**. Jednoho dne nepřišly do školky děti,

malíř, pirát, supermani a zvířátka. Tančili jsme, hráli hry a soutěžili, prostě celé dopoledne jsme se veselili.

Teď se již připravujeme na jaro a těšíme se, že nám přinese také mnoho příjemných zážitků jako „babka zima“.

za učitelky MŠ v Zálesní
Lhotě M. Felcmanová

Plaveme s EU

V úterý 29. 3. 2011 po obědě jsme si vyjeli zaplavat v rámci projektu pro žáky 1. stupně ZŠ Plaveme s EU do hezkého plaveckého bazénu v Jičíně. Nejdříve jsme si zazavodili, každý musel uplavat 25 m na čas, a potom si užili různé atrakce, které jičínský bazén nabízí. Příjemně strávená hodina všem rychle utekla a určitě bychom si tam zase jeli zaplavat.

žáci 1. stupně ZŠ

Jarní hrátky s pedigem

V pondělí 28. března měli třetíáci z výtvarného kroužku možnost poprvé vyzkoušet nový výtvarný materiál – pedig.

Pedig (ratan) je rychle rostoucí liána původem z jihovýchodní Asie. Z upraveného materiálu se dají zhotovit košíky, misky a ošatky nejrůznějších tvarů a velikostí. Vzhledem k tomu, že práce s ním není pro malé školáky úplně snadná, pozvali jsme ke spolupráci také jejich rodiče. O tom, že to nebyl vůbec špatný nápad, svědčí množství zdařilých výrobků. Děkujeme maminkám a dokonce jednomu tatínkovi za účinnou pomoc. Doufáme, že si toto setkání někdy zopakujeme.

Miloslava Jindrová

Školní výlet – Hradec Králové

8. března se žáci 4. a 5. třídy vypravili do Hradce Králové.

Cílem cesty byla Hvězdárna a planetárium, protože se v hodinách přírodovědy učí o hvězdné soustavě. A kde lépe si prohlédnout naše Slunce, než za krásného a slunečného počasí právě zde. Doprovodný program děti velice zaujal a z nově nabytých znalostí mohou čerpat i do budoucna. Nebo se snad probudil budoucí

hvězdář? Odpolední program si třídy rozdělily. Čtvrtáci navštívili Galerie moderního umění, kde mohli nejen obdivovat krásné obrazy, sochy a jiná výtvarná díla, ale mohli si i vyzkoušet, jak takové dílo vzniká! A že to

není vůbec žádná legrace. Žáci 5. ročníku navštívili Obří akvárium, kde se ve velmi pěkném výkladu dozvěděli o jihoamerických sladkovodních rybách. Také zhlédli film o živočišných druzích objevených v dosud nejlouběji filmovaných oblastech oceánu. A když přeje počasí, tak den nemá chybu.

Recyklohraní

Recyklohraní je školní recyklační program pod záštitou MŠMT České republiky, jehož cílem je prohloubit znalosti žáků v oblasti třídění a recyklace odpadů a umožnit jim osobní zkušenost se zpětným odběrem baterií a použitých drobných elektrozařízení. Tyto věty si můžete přečíst jako první, když zasurfujete na stránky www.recyklohrani.cz. Do tohoto projektu je naše škola již od roku 2008 zaregistrovaná. Sbíráme elektrozařízení, baterie a plníme různé úkoly. Za všechno dostává škola na svůj účet u Recyklohraní body a za tyto body si můžeme vybrat v internetovém katalogu odměny.

Bohužel v loňském a předloňském roce se mnoho baterií ani elektra nepodařilo vybrat, proto jsem od letošního roku vyhlásila sběr baterií a nepotřebného elektrozařízení jako soutěž – kdo přinese víc. A vyplatilo se – spousta z vás vybrala to nepotřebné a poslala po žácích do školy. Za každý kousek nepotřebného elektra a za každý ten gram baterií dostávají žáci bodíky a za ty pak na konci školního roku dostanou odměny.

V letošním školním roce vyhlásila společnost Asekol projekt Věnuj mobil, jehož cílem je upozornit na zbytečné plýtvání nerostným bohatstvím a současně informovat o možnostech opětovného využití mobilních telefonů. Mobilní telefony patří co do počtu mezi nejrychleji rostoucí předměty běžné spotřeby na světě. Většina z nás má doma nepoužívaný nebo nefunkční mobilní telefon, který leží někde v šuplíku, ale správně by měl být odevzdán k recyklaci. Podle statistik na deset lidí připadá přibližně třináct mobilů. To znamená, že mnozí z nás mají dva a více mobilů. Nepoužívané mobily navíc mohou pomoci dětem z dětských domovů. Funkční odevzdané telefony jsou v rámci tohoto projektu renovovány a věnovány dětem do dětských domovů. Řada z nich se totiž potýká s nedostatkem financí, a tak je pro ně důležitější nákup potřebných věcí. Mobily jsou dnes běžným vybavením téměř každého člověka a mladší generace se bez mobilu „nemůže přece obejít“.

Tady je jen něco málo v číslech: doposud se v kampani Věnuj mobil vybralo téměř 11 000 mobilů, z nichž bylo zhruba 10 % funkčních. Z nefunkčních mobilů se nejdřív vyjme baterie, se kterou je nakládáno jako s nebezpečným odpadem. Další práce probíhají ručně, oddělí se plastové a kovové součásti, které se dále využijí jako druhotné suroviny. Mobil obsahuje 56 % plastů, 13 % mědi, 5 % železa, 2 % hliníku a drahé kovy jako jsou stříbro, zlato a palladium. Zpětně se dá využít až 80 % mobilního telefonu. Z vybraných mobilů se tedy vyřídilo celkem 158 kg mědi, 3,5 kg stříbra, 300 g zlata, 148 g palladia a 4 g platiny. Recyklací se drahé kovy dají získat mnohem levněji a šetrněji k životnímu prostředí než při jejich těžbě. Pokud tedy mobil odevzdáte k recyklaci, ušetříte naši přírodu! Pokud ho naopak hodíte do běžné popelnice, dostane se na skládku, kde se z něj vlivem porušení a vlivem počasí začnou uvolňovat toxické látky, jako jsou nikl a rtuť. Tyto látky se pak mohou prosáknout do spodních vod a jeden jediný mobil dokáže kontaminovat až 132 tisíc litrů pitné vody.

Stejně jako mobily se dají recyklovat i jiné elektrospotřebiče jako jsou televize, počítačové monitory, rádia, MP3 přehrávače, holicí strojky, videa... takže klidně dál doma uklízejte a vyřídíte vše nepotřebné. Ušetříte tak naši přírodu i náklady na těžbu nových surovin.

K dnešnímu dni jsme za školu odevzdali celkem 142 kg drobného elektrozařízení, 375 kg velkého elektrozařízení a 44 kg baterií. Splnili jsme i všechny letošní dosud zadané úkoly. Slečny z 8. A skládaly a zpívaly vánoční recyklokoledu, 9. A dělala pokus, o kolik více PET lahví se vejde do kontejneru, když je sešlapeme. Dobrovolníci psali o češtině příběh o starém elektrospotřebiči – vítězný postupující příběh, který jsme za školu vybrali, napsala Eliška Zvelebilová. O výtvarné výchově s paní učitelkou Brožovou kreslili žáci plakáty na téma „Baterie do koše nepatří“. O největší počet bodů se zasloužila Simča Hamáčková, která kreslila plakáty na

téma „Cesta odpadů“ aneb kam putují odpady z naší vesnice a také kreslila plakát na téma „Recyklace elektrospotřebičů“, který je teď v soutěži o nejlepší návrh na titulní stranu časopisu Zpětný odběr.

Za nasbírané body škola letos objednala pro žáky stolní fotbálek, aby si měli čím krátit přestávky mezi vyučovacími hodinami. Od chvíle, kdy se fotbálek objevil na chodbě, je neustále

v obležení žáků. Byl to dobrý výběr z katalogu odměn a muselo se splnit dost úkolů, se kterými si někdo dal práci i ve svém volném čase, o čemž mnozí žáci nemají ani ponětí. „Vždyť to bylo zadarmo,“ řekl mi Jenda Kuřík, když jsem početné skupině žáků obklopující fotbálek řekla, aby se k němu chovali hezky.

Děkuji všem za ochotu plnit recykloúkoly a sbírat tak body pro školu i pro sebe.

Číselné údaje jsou použity z časopisu Zpětný odběr.

Mgr. Veronika Adolfová, vedoucí projektu Recyklohraní

...vzhůru do Evropy

V týdnu od 31. 1. do 4. 2. 2011 naši školu navštívili studenti z holandské školy v Borgeru, čímž byl podpořen projekt vzájemných výměnných pobytů. Studenecká škola si svoji premiéru odbyla již v loňském roce, a tak se letos našlo více odvážlivců, kteří se do projektu zapojili. A začátek byl stejně jako v loňském roce opravdu těžký – vedle očekávané jazykové bariéry se z různých stran přidružovaly nepředvídatelné situace, které bylo třeba řešit – např. návyky chování, odlišnosti ve stravování, různé organizační záležitosti celého dne a vedle některých dalších i stesk po domově.

Pět dní jsme se prokousávali naprosto novým dobrodružstvím. Navštívili jsme Prahu, sklárny v Harrachově, lyžovali jsme v Dolním Dvoře. Denně se nej-různějšími způsoby prolínaly

kultury dvou evropských národů. Hledali jsme porozumění, vysvětlení, trpělivost a toleranci, které na žádné cestě za poznáváním nesmějí chybět.

Každý jedinec musel k rozhodnutí pustit se do takové akce přidat i notnou dávku odhodlání a odvahy překročit práh neznáma a pustit se do boje. V páteční podvečer však obrázek loučících se nových kamarádů sliboval, že vynaložené úsilí nebylo zbytečné a že všech 80 aktérů (40 českých + 40 holandských) se už nyní těší na květnové setkání, tentokrát v Holandsku. I zde bude připraven program, který podpoří myšlenku vzájemného soužití a tolerance mladých lidí v Evropě. Každá doba přináší samozřejmě nové situace, nové nabídky a výzvy a je v podstatě na každém, co zvolí, jak se s problémem vyrovná, jaký význam pro něho bude mít.

Velké poděkování patří všem rodičům, kteří celý týden i dávno před ním obětavě vytvářeli laskavé a spolehlivé zázemí svým dětem i jejich hostům.

Mgr. Jitka Pěničková, učitelka AJ

Jak se budí princezny

Literárně dramatická výchova v 9. třídě umožňuje žákům vyzkoušet si „herecké řemeslo“.

Obecně platí, že jsou to pro ně neopakovatelné zážitky, které se rodí na jevišti i v zákulisí. Každá třída je jiná, ale všude se najdou šikovní a pracovití jedinci, stejně jako ti, kteří jsou touto akcí „obtěžováni“ a kazí tzv. týmovou práci. Nezbytná je také kázeň, a pokud se nedaří tyto věci zvládnout, nácvik divadla je obtížný a vytrácí se z něho radost.

Pohádka se v podání 9. A hrála celkem sedmkrát. Publikum tvořili žáci ZŠ, děti MŠ Studenec, Zálesní Lhota, Martinice a Čistá. V odpoledních hodinách proběhlo i představení pro rodiče a veřejnost. Pan starosta z Čisté u Horek poprosil žáky o vystoupení pro veřejnost v sokolovně v Čisté. Pozvánku jsme přijali a představení se uskutečnilo i v Čisté.

Nutno říci, že zejména nejmenší děti byly tím nejlepším publikem, což se na výkonu podepsalo v kladném slova smyslu. Nejvíce se naši „herci“ stydí před svými vrstevníky, také proto, že očekávají kritiku... („Podle sebe soudím tebe.“)

I toto publikum bylo nakonec vstřícné a ukázněné.

Všichni diváci a zejména rodiče ocenili humorné situace v průběhu vystoupení, včetně těch neplánovaných, jako například neustálé komplikace s oponou, které ale Martin Bartoň (přezdívaný pracovně „Štafle“) řešil s přehledem. Všechny kulisy se povedly, ale jen některé vydržely náročné přesuny a mnohdy i neopatrné zacházení.

Kostýmy si žáci obstarávali „svépomocí“, někde vypomohla šikovná babička, jinde kamarádka z půjčovny kostýmů, lov na masku medvěda probíhal na internetu.

Je tedy patrné, že do pohádky se musí vložit i nějaká ta „koruna“. Naštěstí vypomáhá i škola, která proplácí dětem barvy na kulisy a jiné potřeby. Děkujeme.

Co se týče hereckých výkonů, jsou velmi různé a velmi neočekávané. V této pohádce si žáci své role dobře vybrali a takzvaně se v nich našli. Od představení k dalšímu se jejich herecké výkony zlepšovaly a žáci se sami hodnotili. To je známkou toho, že se všichni do svých postav a na celkovém dojmu jim záleží.

Typická je věta: „Teď, když to končí, mě to začalo bavit.“

Jestliže princ Jiří k boji s medvědem potřebuje ocelové pěsti, železné nervy a mrštnost leoparda, tak pro LDV s deváťáky je to dost podobné. Jen nutno dodat, že pěsti by sice přišly někdy vhod, ale nelze je použít, mrštnost je zapotřebí hlavně ta verbální, která ovšem vytržená z kontextu nebo překroucená se stává nebezpečnou zbraní a železné nervy patří k povinné výbavě snad všech učitelů. Spoléhat se na to ale nedá, neboť i učitel je především člověk. Možná jsou naši deváťáci v tomto ohledu zase o něco moudřejší stejně jako já, snad jsou se svými hereckými výkony spokojeni, stejně tak, jako já.

Vystoupení natočil pan František Erben z Jilemnice a velice pěkně zpracoval DVD na památku pro žáky, rodiče i vyučující.

V polovině dubna se můžete těšit na pohádku v podání 9. B.

Mgr. Romana Macháčová, učitelka ČJ a režisérka divadla

Do okresu s básničkou...

Letošního okresního kola v recitaci, které se konalo 16. 3. 2011 v Semilech, se z naší ZŠ Studenec zúčastnilo 12 žáků, tzn. v každé kategorii 3 soutěžící. Potěšující je, že jeli i ti nejstarší. Na druhém stupni se totiž žáci většinou rozhodnou, že do okresu nepojedou (důvody jsou různé), ačkoliv si postup ve školním kole zajistili.

V kategorii 8., 9. tř. letos pochvala patří dívkám Simoně Hamáčkové, Pavlíně Budínové a Elišce Plecháčové, které sice neobsadily přední místa, ale ostudu si rozhodně neudělaly.

Kategorii 6., 7. tř. reprezentovaly Nikola Nedomlelová, Dominika Kalenská a Markéta Urbanová. Dívky sice v této soutěži nepatří mezi nováčky, z okresu už zkušenosti mají, ale postoupily do kategorie, kde se soutěží se dvěma texty, a není tedy pochyb, že je to náročnější. Nutno říci, že si

s tím poradily velmi dobře, i když jim na krku „necinkají medaile“, mohou být spokojené.

V kategorii 4., 5. tř. soutěžili Magda Hrnčířová, Dominik Pekárek a Sára Tomášová, která si jako jediná z naší „výpravy“ přivezla čestné uznání, což je něco jako 4. místo a je to pěkný úspěch, protože kategorie byla dost obsazená (27 soutěžících). Všichni zaslouží pochvalu.

Kategorie 2., 3. tř... naši nejmenší Terežka Chrástová, Barunka Vanclová a Vláďa Suchánek své básničky krásně odrecitovali (počet soutěžících 30), jako očitý svědek bych je určitě ve srovnání s jinými výkony rozmístila na stupně vítězů, ale i když se tak nestalo, byla to pro ně „škola života“ **a v té, jak říká brazilské přísloví, nejsou nikdy prázdniny...!**

Všichni naši zástupci si zaslouží pochvalu za vzornou reprezentaci školy a 30 bodů do aktivity. Věřím, že motivací do dalšího ročníku nebudou jen ty body, ale především touha předvést mluvený projev na pěkné úrovni.

Mgr. Romana Macháčová, vyučující ČJ

Olympiáda v anglickém jazyce

17. 2. 2011 se konala Olympiáda v anglickém jazyce – okresní kolo. Jako každý rok tuto soutěž organizovala Základní škola Dr. F. L. Riegra v Semilech. Tato soutěž má 2 kategorie. I. A je pro 6. a 7. ročník a II. A pro 8. a 9. ročník. Letos se školního kola účastnilo 7 žáků v kategorii I. A a 10 žáků v II. A. První kategorii ve školním kole vyhrála Markéta Urbanová. V druhé kategorii ve školním kole zvítězili se shodným počtem bodů Markéta Jiříčková a Mojmír Křížek. Po těžkém rozhodování byla k reprezentaci školy vybrána Markéta Jiříčková. Abychom se nejeeli pouze zúčastnit, bylo zapotřebí pilné přípravy, a to především v mluveném projevu. Obě žákyně se poctivě připravovaly a výsledek se dostavil. V **I. A kategorii soutěžilo 8 žáků** a třetí místo obsadila **Markéta Urbanová se ziskem 61,5 bodu**.

V **II. A kategorii soutěžilo 9 žáků** a ZŠ Studenec získala 1. místo, které vybojovala **Markéta Jiříčková se ziskem 70,5 bodu**. Tato kategorie absolvovala jak písemnou část, která se skládala z poslechu, gramatiky a reálií anglicky mluvících zemí, tak ústní část, ve které žáci popisovali vybraný obrázek a diskutovali na vybrané téma s tříčlennou porotou.

Do krajského kola postupuje pouze kategorie II. A, a to pouze první dva. 15. 3. 2011 se uskutečnilo krajské kolo v Liberci, kde Markéta Jiříčková obsadila krásné 4. místo.

Výše jmenované si vedly velice dobře, přistupovaly zodpovědně ke všem přípravám, a tím bychom jim chtěly moc a moc poděkovat za výborné výsledky, které předvedly na této soutěži.

Okresní kolo – zleva:

*Markéta Jiříčková – 1. místo II. A kategorie,
Markéta Urbanová – 3. místo I. A kategorie*

*Ing. Petra Šedivá
Mgr. Jitka Pěničková*

Školní kola olympiády v zeměpise a přírodopise

9. 2. 2011 se konalo školní kolo olympiády z přírodopisu. Celkem se zúčastnilo 17 žáků ve dvou kategoriích. Žáci měli 30 otázek a měli kroužkovat vždy jen jednu správnou odpověď. Otázky se týkaly rostlinné i živočišné říše.

Na prvních třech místech kategorie 6.–7. třída se umístili, ze třech zúčastněných, Šimon Pichl a druhé a třetí místo obsadily sestry Noskovy – Vendula a Lucka.

V kategorii 8. a 9. tříd se na prvních místech umístili tito žáci: 1. místo – Verča Mašková, 2. místo – Míša Dubská a o třetí místo se podělili Kristýna Korotvičková a bratři Kuříkovi – Jenda a Martin.

Do okresního kola postupuje s největším bodovým úspěchem Šimon Pichl.

2. 3. 2011 se konalo školní kolo olympiády ze zeměpisu pro 8. a 9. třídu. Žáci měli k práci dispozici atlas světa, kde mohli najít spoustu informací. Jejich úkolem bylo například – poznat podle indicií evropské město nebo porovnávat údaje pro Maďarsko a Slovensko. Nejvíce dal žákům zabrat úkol, ve kterém měli podle zeměpisné polohy najít v atlase místo a zjistit, co se tam těží, jaká jím protéká řeka, v jakém státě leží nebo jaké jsou kolem lesy. Žáci totiž většinou zapomněli, jak se určuje v atlase zeměpisná poloha, proto nemohli splnit další úkoly.

Na prvních místech se umístili tito žáci: 1. místo – Mojma Křížek, 2. místo – Lenka Vydrová a 3. místo – Jenda Kuřík.

Mgr. Veronika Adolfová, učitelka Z a Př

Zeměpisná olympiáda

Ve středu 9. 3. 2011 se vydalo šest úspěšných řešitelů školního kola do Semil, kde poměřili své znalosti se svými vrstevníky v zeměpisné olympiádě. Soutěž byla rozdělena do tří fází, nejprve museli všichni prokázat své znalosti v testu bez použití atlasu. Po krátké pauze následovala část práce s mapou, kde si všichni ověřili, jak se orientují v mapě a co vše z ní lze vyčíst. Poslední část – praktické cvičení, zde šlo o to, zda děti zvládnou zadaný problém vyřešit s pomocí svých vědomostí a dovedností. Všechny tři části byly následně opraveny a děti se hned po ukončení dozvěděly výsledky.

V nejmladší kategorii se Markétě Urbanové vše povedlo napsat nejlépe a právem celou kategorii vyhrála. Byla oceněna a postoupila do krajského kola, které se bude

konat 7. 4. 2011 v Liberci. Ani ostatní se neztratili, všichni dosáhli pěkných výsledků a za rok se určitě pokusí zabojoval znovu.

Výsledky:

Kategorie A – 6. třída: **1. místo Markéta Urbanová**, 10. místo Markéta Hamáčková

Kategorie B – 7. třída: 5. místo Tomáš Šubrt, 7. místo Šimon Pichl

Kategorie C – 8.–9. třída: 10. místo Lenka Vydrová, 11. místo Mojmir Křížek

Mgr. Dana Chrástová, učitelka ZŠ Studenec

Jak to Elče frčelo...

Eliška Plecháčová, 8. A, běh na lyžích... T. J. Sokol Studenec

Eliška je žákyní osmé třídy naší školy, v pololetí měla vyznamenání, na oslavách školy vystupovala jako tanečnice, modelka a hrála na flétnu, dále navštěvuje konverzace z angličtiny, je kamarádká, veselá a navíc umí mooc pěkně lyžovat, tedy přesněji: běhat na lyžích...

Není to náhodou, protože vyrůstá ve sportovní rodině, kde bratr i otec závodně lyžují také. Jediné, co Eliška dokázalo pokazit sportovní formu, bylo nachlazení. Přesto stále

trénuje, i když počasí není jen slunečné a za sněhem se někdy musí i dojíždět. Namazat dobře lyže, to je opravdová „věda“, ale pan Pleháč je našťástí vyhlášený servismen. Na špatně namazané lyže se Eliška prostě vymlouvat nemůže...

Soupeřky jsou někdy velké a silné holky a naše Elča je drobné postavy. Techniku lyžování má ale dobře zvládnutou, a tak si s těmi „gazelami“ může v klidu zazávodit.

Jako například na **Mistrovství ČR na Benecku 20. 2. 2011**, kde se stala členkou vítězné štafety, kterou báječně rozjela a přivezla na předávku svému týmu vynikající první místo, které Davidová s Němečkovou udržely až do cíle.

K tomuto úspěchu Ti, Eliško, gratulujeme a přejeme ještě hodně dalších! :-)

Obdiv patří i Tvému rodinnému týmu.

Skol Tvoji fandové :-)

Velikonoce ve Studenci před 100 lety

O Velikonocích už většinou zima ustoupila, aby udělala místo nastávajícímu jaru. V přírodě se vše probouzí k novému životu a lidem dává novou sílu a chuť do života. Jsou to svátky radosti a povzbuzením do nové činné práce.

Těmto radostným svátkům však předchází doba čtyřicetidenního půstu. Tento čas je odříkání se všech radovánek, zamyšlení se sami nad sebou, nad svým životem. Následuje pak i střídmost v jídle, což chudí tkalci vlastně měli po celý rok. Tak zvaný masopust končí masopustním úterkem. V některých dědinách se tento den pořádaly maškarní průvody. Ve Studenci tento zvyk nebyl zaveden, ale konala se vždy taneční zábava v hospodě „U Višňáků“. Tam bylo vždy veselo, neb každý si chtěl užít ještě zábavy před půstem, kdy pak už žádné zábavy nebyly. Také o této tancovačce hrála kapela jenom do půlnoci. Rozjaření tanečníci by rádi tancovali dále, ale kapelník ani za nabízené peníze dál nezahrál.

Většina lidí v době půstu žila ve velikém odříkání. Po celou tu dobu vypouštěli veškeré radovánky, i manželské, a i většina kuřáků přestala kouřit, či šňupat. Pamatuji, že můj děda byl vášnivý šňupař. Každý den spotřeboval krabičku šňupavého tabáku za 4 krejcary. I on se však na celou dobu půstu odřekl šňupání. Vždy už nedočkavě čekal na vzkříšení, kdy tato doba odříkání končila. Doma žádný tabák neměl, aby ho to nesvádělo. Proto hned po této církevní slavnosti mne poslal pro tabák. Když jsem mu ho donesl, radostně zpíval:

*„Halou páni z Růže,
sedlák a kobyla všechno zmůže,
už se to nese,
raduj se nose,
raduj se frňáku,
dostaneš tabáku.“*

Takoví byli naši dědové. Často se scházeli na domácích besedách. Zaspívali si, pokouřili i zašňupali, ba i tu kořálíčku „bílou, košilatou“ si dopřáli. Byla levná, neb Levit a Polák ve Vrchlabí ji dosti navařili a šenkýři ještě vodou pokřtili. Sousedsky se bavili, ale staré tradice i zákony dodržovali.

Velikonoce začínaly týden předem Květnou nedělí. Každý chtěl mít posvěcené kočičky. Ty se pak zastrkávaly za rámy obrazů a zapichovaly se do jednotlivých dílů polí, aby byla větší úroda. Jednalo se o jívové proutky s bílými, ochlupenými kuličkami. Když byla dlouho zima a nebo Velikonoce přišly dříve, museli se nařezat

předem, dát do kbelíku s vodou, aby rozkvetly. Někdy se stalo, že tomu bylo naopak, že rozkvetly dříve a byly z nich žlutí „kocouři“. Tenkrát o mši svaté na Květnou neděli, před mříží presbyteria se nás houf dětí tlačil se svazky těchto jívových prutů, že to vypadalo jako v lese. Po obřadu posvěcení, šel průvod s kočičkami vedený farářem kolem kostela. V pašijovém týdnu v pondělí, úterý a ve středu, při mši, četl řídící učitel pašije. Odpoledne se pak po kostele chodila křížová cesta k 14 obrazům, u kterých vždy jeden „forbáter“ předříkával zpívanou modlitbu. V této činnosti se nejvíce uvedl rychtář Exner (Jozífek), který si sám toto předříkávání složil a tak ho dojatě přednášel, že až ženy plakaly. Dalším předříkávačem byl starý rychtář, Karel Tauchman (Eštefranc). V tomto předvelikonocním týdnu chodila většina věřících ke zpovědi.

Na Zelený čtvrtek o mši při gloria zvonilo se všemi zvony. Pak při mši umlkly (odletěly do Říma) a klapalo se klapáčkami. Ve vsi s nimi děti klapaly poledne a my ministranti kolem kostela. Ten den ráno jsme běželi bosí jen v košili umýt se do rybníčka. Dle pověry by se nám jinak mohlo během roku něco zlého přihodit. Ke snidani byl pak chleba namazaný sirobem. Jako kluk se pamatuji, že od tohoto čtvrtka až do soboty každý den stáli manželé Švandovi u silnice před kostelem a na obráceném trakaři prodávali různé sladkosti a krejcarové krasličky. V pozdější době, přijížděl prodávat svoje zboží i perníkář Vízner z Horní Kalné. **Velký pátek** byl nejuctívanější svátek. I ti, kteří tak často do kostela nechodili, tento den určitě na všechny obřady přišli. Po tři dny byl v kostele otevřen Boží hrob a u něho stáli stráž vojenští vysloužilci a ministranti. Později pak členové tělovýchovné organizace Orel. Držel se také velmi přísný půst. Na celý den k jídlu byla jenom jednoduchá polévka a něco málo brambor. Maso to vůbec nepřicházelo ani na mysl. Tradovalo se, že při jeho požití v tento den by se s ním mohl člověk udusit.

Bílá sobota, to byl nejslavnější den před Velikonocemi. Dle tradice jsme ráno zvedali něco těžkého, abychom byli po celý rok silní. Tatínek už tento den netkalcoval, stav se rozběhl až v úterý po svátcích. Všichni se připravovali na slavnost zmrtvýchvstání – vzkříšení. V pět hodin odpoledne se rozezvučely zvony po třídním odmlčení. V půl šesté se zvonilo znovu a v šest hodin začala slavnost. Po obřadech v kostele se vydal na pochod průvod: napřed chlapec s křížkem, za ním velké množství školní mládeže, které organizovali učitelé, jdoucí po straně vedle nich. Mezi nimi dva větší silnější mládenci, kteří se střídali v nesení praporu sv. Aloise. Pak šla vesnická omladina. V jejich kolektivu nesli dvě bílé korouhve, jednu s andělem strážným a druhou se sv. Annou, jak poučuje z knihy Pannu Marii. Průvodu se zúčastnily i studenecké spolky: hasiči se svým praporem, vojenští

vysloužilci s vlajicemi „féderpuši“ na hlavách a také se svým praporem, na kterém byl obraz sv. Václava s rakouským orlem. Za nimi pak následovala „Svatojánská jednota“ mužů a žen, později „Sdružení katolické mládeže“. Nejslavnostnější část tohoto průvodu však dávala velká studenecká kapela, která se vždy předvedla v plném obsazení s bubny a činely. Kapelník ještě hudební tým doplnil o učedníky, které hudbě vyučoval. Za hudebníky kráčel farář s monstancí v ruce a nad ním se vznášela nebesa, která nesli nejváženější občané. Vedle nich se neslo šest rozsvícených luceren. Hned za farářem šla patronka kostela baronka Jana Hiltlová se svojí matkou Marií Haklovou a dalším doprovodem vážených občanů, jako starosta a radní, pokud nenesli nebesa. Největší část průvodu tvořili občané a mezi nimi se nesly další dvě korouhve s obrazem sv. Jana a sv. Václava. Trasa vedla vedle fary, zámeckou zahradou a po silnici zpět do kostela.

V neděli na Boží hod velikonoční byla sloužena slavná, zpívaná mše. Kostel byl doslova lidmi naplněn k prasknutí, že museli někteří stát venku. V ten den se nechodilo nikam na návštěvu, neb dle tradice má být každý na hod Boží doma se svojí rodinou, podobně jako na Štědrý den. Dle pranostiky se říkalo: „Když je na Boží hod jasno, půjde dobře tkalcovina.“

Na velikonoční pondělí brzy ráno chodili mládenci za děvčaty s pomlázkou. Děvčata už na ně čekala s připravenými kraslicemi a pro toho svého s větší kraslicí čokoládovou. Tento zvyk se udržel až do dnešních časů. Hospodáři přiváděli koledníky do chléva, kde měli tažná zvířata, aby je také pomlázkou vyšlehali, že pak budou čilejší. O tomto pondělí chodili koledovat i hrobař a kostelník. Lidi jim dávali koláče, i menší pohostění, třeba i tu „bílou košilatou“. „Literáti“, kteří v kostele předzpěvovali a měli na kůru svoje vyznačené místo, chodili také na koledu. V poslední době Engelbert Karásek ještě s jedním šli koledovat a přitom vybírali také příspěvky na charitativní účely. Toto sváteční pondělí, protože se netkalcovalo, scházeli se sousedé, aby se pobavili tak, jak již bylo předem uvedeno. Především se vyprávěly válečné historky skutečné, nebo i někdy vymyšlené. Bylo zvykem, že ještě druhý den, v úterý po čtvrté hodině, se šla mládež na návsi. Tam se společně bavili, zazpívali si, zvláště když přišel někdo s harmonikou. To se někdy protáhlo až do nočních hodin.

Doslov: Škoda, že některé dobré tradice se z našeho života vytratily. Dnes v tom překotném životním spěchu nemají lidé na sebe čas. Spíše se od sebe vzdalují, nežli přibližují. A kdyby i někdy ten čas mohli mít, jsou už od mládí připoutáni k bedně, která je plná televizních banalit.

zkrácený, upravený výtah z rodinné kroniky zapsal: O. Kuřík z Horky

Nadace Hynka Klazara a další formy sociální pomoci ve Studenci

V závěru loňského roku se konal zdařilý třetí ročník Obecní polévky, tak čtenářům k ní přidáváme trochu koření z historie.

Od počátku k vesnici tkalců

Počátek osídlení Studence je spojován s českou kolonizací pánů z nedalekého hradu Levína v průběhu 14. století. Vzhledem k urbanistickému charakteru současné obce je patrné, že původní osídlení nebylo souvislé a vlastní obec se skládala z několika osad. Historicky jsou doloženy jednotlivé dvory Studenec, Horní a Dolní Lišný a Zásnecký dvůr. Ve vrchnostenském přiznání majitele těchto dvorů Jana Stranika z Kopidlna z roku 1598 nalezneme údaje o počtu obyvatel a domů (36 lidí a 5 komínů). Tyto údaje jsou však často zpochybňovány, neboť majitelé úmyslně snižovali především počty komínů, podle nichž se platily majetkové daně. Ze soupisu rustikální půdy z roku 1654 však již lze vyzorovat rozdílný vývoj jednotlivých dvorů. V samotném Studenci jsou především sedláci a zahradníci s vyšší výměrou pozemků a vlastnictvím potahů, kdežto v Lišném jsou uváděni pouze chalupníci. V době tereziánských reforem byly všechny dvory spojeny a domy v Lišném katastrálně přiděleny do Studence. Roste počet obyvatel a staví se další roubené chalupy, které však nemají zemědělskou půdu, ale pouze samotnou parcelu s menší zahradou. To vede obyvatele obce k nutnosti hledat jiný způsob obživy, a tím se stává domácí ruční tkalcovství. Celé panství také poté kupuje velkoobchodník s plátnem Johann Wenzel Berger z Bergenthalu a Studenec tak dostává přídomek Vesnice tkalců. Rod Bergerů byl povýšen do šlechtického stavu a syn Ignác nechal na místě staré fořtovny postavit nový zámek.

První zmínky o poskytnutí sociálních dávek

V roce 1834 vypukla ve Studenci a v okolí epidemie cholery, která ještě více ztížila životní podmínky obyvatel obce. Majitel panství poskytl místní fáře finanční prostředky na vaření polévky, která byla rozdáвана z rozhodnutí faráře Josefa Jirounka těm nejchudším. Velmi deštivý podzim 1842 přinesl velkou neúrodu, která se začala naplno projevovat v jarních měsících roku 1843, obilí i brambory se rychle kazily. Rozhodnutím majitele panství místní pekaři obdrželi suroviny na pečení chleba, který byl jednou týdně od dubna do srpna 1843 rozdáván chudým obyvatelům. Dalším kritickým obdobím byl přelom let 1848 až 1849 i v důsledku politických změn v monarchii. Obec Studenec nechala v tomto roce opravit obecní

cesty za minimální mzdu ve výši 20 krejcarů denně. I tak přicházelo tolik zájemců o tuto práci, že nemohli být všichni uspokojeni.

Mimořádné dary obdrželi chudí v obci u příležitostí státních svátků a jubileí. V roce 1854 při svatbě císaře Františka Josefa I. obdrželo 95 nejchudších obyvatel po 1 mázu hovězí polévky, 1 porci hovězího, 1 porci telecího, půl mázu piva, 1 bochníku chleba, 40 nejchudším tkalcům byla rozdělena finanční částka 20 zlatých. K obdobné situaci došlo při svatbě korunního prince Rudolfa, kdy bylo poděleno 200 nejchudších obyvatel polévkou a finanční částkou 50 zlatých.

Krise domácího tkalcovství

Při sčítání lidu v roce 1853 měl Studenec nejvyšší počet obyvatel ve své historii (2265 obyvatel v 283 domech) a převážná část z nich včetně dětí se zabývala tkalcovstvím. V jednotlivých staveních byly dva až tři stavy a postupně od roku 1860 vlivem přesycení trhu klesal prudce odbyt plátna. K největší krizi došlo v roce 1866, kdy se ve Studenci přibližně půl roku vůbec netkalcovalo. O životní úrovni tkalců nám vypráví celá řada dochovaných lidových písní, ale i různé vzpomínky pamětníků jako Ladislava Kodyma:

Tkadlec se svou rodinou žije v chaloupce, jejíž střecha je silně prohnuta, šindele prohnílé, došky mechem porostlé, latě a krovy zpuchřelé. Za větru celá střecha praštělá a skřípala, za deště voda zatékala, prosakovala stropem, máčejíc nábytek a chudé peřiny. Hrnce na půdě rozestavěné bránily trochu zatékání. Trámy stěn byly vychýleny, takže pohádková okénka o čtyřech tabulkách byla podivně zkřivena a sklo sotva drželo v rozskřípaných rámech. V mnohé maličké světničce stávaly dva i tři stavy, pro ostatní nábytek nebylo skoro místo. Stěží se tam ještě vešel sukař. Pokrmy se připravovaly na sínce, na lavici i na okně. Jedlo se na klíně nebo za stavem na překládce. Hlavním pokrmem byly brambory a chudičká káva, jinde kyselo a vodovka s česnekem, bramboračka a černé placky. O masu málo slyšeli, nebylo na ně.

V létě vstávali tkalci dříve než slunce a pracovali, dokud bylo ve světnici vidět. V zimě se pracovalo ve dne i v noci. Po celou noc blikal nepatrný plamen petrolejové lampy a tichem se nesl pravidelný tlukot a rachot stavů. Muž pracoval přes půlnoc, pak zasedla za stav žena. Stav mlčel jenom v neděli a ve svátek. Pro chudého tkalce nebylo světa. Zlá chudoba udělala z něho stroj, který se ukládal na noc do chudých peřin a pak po celý den hleděly oči jeho na vlákna osnovy a pobíhaly ze stranu na stranu za čiperným člunkem. Pravá ruka jej házela provázkovým cukadlem, levá přirážela outek bidlem. Nohy střídavě prošlapovaly na podnužkách, jimiž se dělila osnova tak, aby mohl člunek prolétnouti. Ve světnici nečistý a vlhký vzduch čpěl plísní a kyselým výparem šlichty. Nebylo divu, že tkalci

tělesně scházeli, vetchost, popelavá plet', bolesti nohou, prsní nemoci, tuberkulosa, oční nemoci byly jejich údělem.

Týdenní výdělek domácího tkalce činil v době krizi pouhých 60 až 80 krejcarů týdně, a tak bylo zcela běžné, že celá rodina s pěti dětmi jedla pouze dvakrát denně. Hlavní obživou byly především brambory, ale v těchto letech často drobní pěstitelé kupovali sadbu brambor na splátky, aby mohli zasadit větší množství a tím lépe zabezpečit početnou rodinu nejčastější stravou.

Domácí tkalcovství bylo založeno na tzv. faktorském systému rozptýlené manufaktury a řada faktorů se postupně stala významnými velkoobchodníky a v řadě případů později i podnikateli v textilním průmyslu. Jedním z nich byl i majitel studeneckého panství Johann Wenzel Berger z Bergenthalu, jehož syn se však více zabýval správou získaného panství a v obchodu s plátnem nepokračoval. Toto místo na trhu

Pivovar F. Klazara

záhy zaujali Jan, František a Hynek Klazarovi, kteří založili lnářskou firmu „Antonína Klazara synové v Kruhu“. Rod pocházel z Bukoviny u Čisté, a měl tak ke Studenci a jeho okolí velice blízký vztah. Klazarovi byli příkladem úspěšného rozvoje firmy, která později koupila mimo jiné čistecké panství včetně pivovaru, Horáčkův statek v Kruhu a především pivovar ve Dvoře Králové, který rod Klazarů provozoval až do roku 1948. Vnuk Gaston Klazar je považován za autora nealkoholického piva.

Založení a příjmy Nadace Hynka Klazara

Hynek Klazar si uvědomoval tíživou situaci tkalců především v době sníženého odbytu plátna, neboť tkalci často museli k němu do Roztok s hotovým plátnem docházet desetkrát i vícekrát, než ho od nich mohl vzhledem k nadvýrobě odkoupit. To znamenalo, že tkadlec musel s plnou krosnou na zádech putovat přes kopec za každého počasí, často až po pás ve sněhu, často v noci, aby byl u něho mezi prvními. Týdenní výdělek tkalců v těchto dobách činil 1 zlatý, někdy 60 až 80 krejcarů. Tento stav trval až do roku 1880, kdy opět došlo k určitému oživení a konjunktúře.

V roce 1888 založil továrník Hynek Klazar u příležitosti 40 let panování Františka Josefa I. Nadaci pro chudé a hodné dívky školní obce Studenecké. Zároveň se vznikem této nadace vložil jako počáteční vklad 500 zlatých, který později zvýšil na 700 zlatých. Nadace začala aktivně působit od roku 1896, kdy obdržela další

finanční dary. Částky ve výši 20 zlatých od majitele velkostatku Jana Hakla a 25 zlatých od rodiny Čermákových z Roztok se staly pravidelnými ročními příjmy

této nadace. Jan Hakl navíc svůj příspěvek počínaje rokem 1900 zvýšil na dvojnásobek. Z těchto finančních zdrojů pochopitelně vznikal i solidní úrok (ať již u Městské spořitelny v Jilemnici nebo ze státních dluhopisů). Další finanční prostředky přicházely z Občanské záložny v Jilemnici a především po vzniku firmy Fejfar Mládek právě od této firmy. Ta věnovala

v roce 1915 a 1916 částku 558 zlatých a v dalších letech války 300 zlatých.

Účetnictví Nadace bylo vedeno velice pečlivě a pravidelně kontrolováno starostou a členy obecního zastupitelstva, Místní školní radou ve Studenci, Účtárnou okresního úřadu v Jilemnici a do účtů Nadace nahlížela také Městská spořitelna v Jilemnici a pochopitelně jednotliví dárci. V čele Nadace postupně stáli Josef Exner, František Marek, Jan Šorfa, Emil Flégl, Jan Hák, Jan Kudr a Alois Frýba.

Podpora sociálně slabých dětí

V prvních letech činnosti se Nadace zaměřila na podporu těch nejchudších dětí, které většinou pocházely z početnějších rodin nebo z rodin, ve kterých zemřel jeden z rodičů. Tyto děti byly vybrány ve spolupráci s řídícím učitelem Obecné školy, školskou radou a obecním zastupitelstvem, které jednotlivá vydání schvalovalo.

Poprvé byly finanční prostředky Nadace uvolněny v roce 1896 a celkem bylo rozděleno 22 párů obuvi, 7 párů rukavic a 7 párů punčoch. Přínosem pro Obec Studenec byla i ta skutečnost, že uvedené ošacení většinou pocházelo od místních řemeslníků nebo obchodníků. V roce 1897 je již patrné i rozdělení ošacení mezi chlapce a dívky, neboť k čepicím přibýly šátky a punčochy pro dívky. Zakoupeny byly i školní pomůcky v hodnotě 20 zlatých. Celkové náklady na pořízení veškerého ošacení a pomůcek činily v roce 1897 80 zlatých. Dle srovnání historika Josefa Pekaře měl jeden zlatý hodnotu prvorepublikových 60 korun, což byla polovina tehdejší průměrné mzdy.

V dalším roce 1898 se poprvé v účetnictví Nadace objevují jména konkrétních dětí, které obdržely úplný oděv. Nadace až do roku 1900 udržovala vyrovnaný rozpočet a financovala potřeby pouze do výše příjmů za daný rok. Počínaje tímto rokem hospodaří nadace s mírným schodkem a v letech 1905 až 1912 vyplácí vybraným dětem částky v hotovosti. Od roku 1913 opět Nadace přechází k nákupu potřebných věcí, tentokrát psacích a kreslicích potřeb.

Tíživá sociální situace během první světové války

Již počátkem října 1914 došlo ke ztížení sociální situace dětí a školní mládeže, neboť do obce bylo nastěhováno asi 100 polských uprchlíků, kteří byli vyhnáni počátkem války ze svých domovů. Mezi uprchlíky bylo více než 30 dětí školního věku, které byly zařazeny do jednotlivých tříd Obecné školy. Uprchlíci byli ubytováni společně v hostincích U Višňáků a U Johnů, kde spali v sálech na slámě a provizorních slamnících. Stravovali se rovněž v těchto hostincích a stát vyplácel prostřednictvím obecního úřadu hostinským na výživu těchto uprchlíků 70 haléřů na osobu denně, což zdaleka nepostačovalo na pokrytí potřebné dávky stravy.

V závěru roku začaly prudce stoupat ceny potravin a naopak stagnovat odbyt plátna kromě dodávek hrubého režného plátna pro vojenské slamníky, které se vyráběly v sousední Levínské Olešnici. V polovině února 1915 bylo císařským nařízením zakázáno pečení rohlíků, koláčů, housek a vůbec všeho bílého pečiva vzhledem k nedostatku pšeničné mouky. Stejným nařízením bylo zavedeno jednotné pečivo, tzv. žemle, které byly 34 g těžké, prodávaly se za 4 h a mohly být pečeny jen jednou týdně. V polovině února se rovněž ze Studence odstěhovali polští uprchlíci, kteří byli společně s ostatními krajany z celého jilemnického okresu odvezeni do Chocně do nově postavené „barákové čtvrti“.

Vzhledem k nedostatku potravin byly od března 1915 prováděny soupisy potravin, které vedly studenecké obyvatele k vytváření důmyslných skryší do dvojitých zdí, komínů, studní a dokonce i do místní márnice. Od června 1915 byly vydávány na obecním úřadě lístky na chleba, všeobecně nazývané jako „chlebenky“. Na jeden lístek obdržel každý bochníček chleba o váze 1,40 kg a tento přiděl měl vystačit pro jednu osobu na 7 dní. Barva lístků se měnila každých 14 dní a prošlé chlebenky pozbývaly platnosti (ne vždy se na všechny majitele lístků chléb dostal). Mezi obyčejnými domkaři a chalupníky sílil hlad, a tak na základě jednání obecního úřadu bylo do obce postupně dovezeno 155 q brambor, které byly poskytnuty pouze těm nejpotřebnějším rodinám, a později bylo dovezeno 14 q dumlíků a 34 q řepy vodnatky, které v největší nouzi nahrazovaly brambory a stávaly se jediným pokrmem těch nejchudších.

Počátkem června 1917 byl z rozhodnutí starosty obce zaveden prodej chleba přímo na obecním úřadě, neboť při vydávání chleba u jednotlivých pekařů vznikaly neshody a často i rvačky, neboť se i stávalo, že mnohý z občanů zde čekal od 4 hodin ráno a v poledne se vracel domů bez chleba. Chléb byl vydáván každý den pro určitý počet popisných čísel a toto opatření zcela odstranilo veškeré problémy s distribucí chleba mezi obyvatelstvo.

V mrazivých zimních měsících se začal projevovat i nedostatek paliva, a tak obecní zastupitelstvo rozhodlo o vykácení obecního lesa Na Stráni pro potřeby

místních obyvatel. Obecní úřad přiděloval i omezené množství velice nekvalitního uhlí a z těchto důvodů také rozhodl o přerušení školní docházky. Nedostatek paliva nebyl jediným důvodem, na frontu odešli postupně všichni učitelé kromě řídícího učitele Josefa Jezdinského, který tak mívával ve jedné třídě více než sto žáků. V průběhu roku 1917 a 1918 žáci obecné školy povinně sbírali malinové a ostružinové listí, jetelové paličky a mařinku pro výrobu tabákových náhražek.

Činnost Nadace během první světové války

Velkým přínosem byla činnost v době první světové války, což bylo umožněno především zásluhou nově vzniklé studenecké textilní firmy Fejfar & Mládek. Jednak byly vyrovnány schodky za předchozí období, jednak bylo zvýšeno množství rozdaných oděvů, obuvi a čepic. V účetnictví Nadace jsou v tomto období opět jmenováni jednotliví žáci školy, nespornou zajímavostí určitě je, že mezi 38 obdarovanými žáky jsou pouze dvě dívky. Hotovost Nadace byla snížena čtyřmi povinnými válečnými zápůjčkami v celkové hodnotě 3100 korun. Z těchto zápůjček však přicházely již od roku 1917 úroky, které činily v roce 1917 a 1918 60 korun. Počátkem roku 1919 obdržela Nadace mimořádný dar majitelky panství Jany Hiltlové ve výši 250 korun jako poděkování za návrat jejího manžela z front první světové války. Výjimečným výdajem v roce 1919 jsou náklady na okolkování peněz v souvislosti s oddělením koruny od původní rakouské měny.

Vánoční nadílky a vaření polévky

Státní dluhopisy z válečných zápůjček Rakouska-Uherska v roce 1920 nebyly úrokovány, a tak Nadace v letech 1920 až 1923 nerozdávala žádné ošacení a jedinými náklady byly bankovní poplatky. V letech 1924 až 1930 opět Nadace pravidelně pořizovala obuv těm nejchudším dětem na základě rozhodnutí obecního zastupitelstva. V letech 1931 až 1935 byla z příjmu Nadace financována Vánoční nadílka ve studenecké obecné škole. V tomto roce také byly vyplaceny jednotlivé půjčky a dluhopisy, které byly převedeny do tzv. unifikáční půjčky. Počínaje rokem 1936 začala Nadace přispívat na vaření polévky chudým dětem. Vaření polévky probíhalo i v posledních letech první světové války a byly jím pověřeny jednotlivé hostince ve Studenci a hostinec U Johnů dokonce zřídil speciální polévkový fond.

Neosvětlené ukončení činnosti Nadace

V době druhé světové války Nadace přispívala pouze na vánoční nadílky a v letech 1945 až 1949 pouze spravovala půjčky, dluhopisy a vklady. V roce 1950 zápisy končí a není zde ani zmínky o převodu finančních prostředků této Nadace.

„Dobrodincové školy a žactva“

Vedle činnosti Nadace Hynka Klazara byly důležitou součástí zlepšení sociálního postavení školních dětí „dobrodincové školy a žactva“. První zápis najdeme ve školní kronice ve školním roce 1894/1895, kdy místní školní rada věnovala chudým žákům 12 zlatých na zakoupení školních pomůcek a 10 zlatých do školní knihovny. Na vánoční nadílku obuvi a punčoch přispěl především majitel velkostatku Jan Hakl s občanská záložna v Jilemnici. V následujícím školním roce věnoval škole obecní radní Josef Tauchman zánovní úl a starosta Bukoviny František Kluz silný včelí roj. Správce velkostatku František Albrecht daroval školní zahradě tři sazenice růží. Dárci školy byli velice často i učitelé, pozdější řídící učitelé Josef Jezdinský a Antonín Řehoř předplatili žákům ve školním roce 1896/1897 dva výtisky celého ročníku Mladého čtenáře.

Zvláštní pomůcku obdržela škola ve školním roce 1903/1904 od studeneckého rodáka Jana Tomáše, lékaře ve Smidarech, který škole daroval osm druhů cukru v krásně broušených lahvích. Ve školním roce 1905/1906 byla obohacena přírodopisná sbírka preparovanými úlovky ze studenecké honitby (tetřev, kvíčala, brkoslav, bažant, sova, sojka, čáp).

Po první světové válce se úspěšně rozvíjela studenecká textilní firma Fejfar & Mládek, která velkou pozornost věnovala nejen studenecké obecné škole, ale i „chudým“ dětem. V roce 1923 věnovala právě těmto dětem 40 m bavlněné látky a 40 m modrého plátna. Tyto látky byly na základě rozhodnutí učitelského sboru rozděleny mezi 60 žáků. V dalším roce 1924 věnovala firma 275 Kč na nákup školních potřeb pro „chudé“ děti a zajistila opravu školních map podlepením darovaným plátnem.

Podíl studeneckých spolků

Na pomoc sociálně slabým rodinám a dětem často nezapomínaly ani jednotlivé studenecké spolky. V roce 1890 byl založen ochotnický spolek Lidumil a v jeho stanovách v kapitole Účel spolku můžeme najít článek: „všemožně působiti jak duševně tak i hmotně ve prospěch vlasti, ve prospěch chudých v obci a ve prospěch chudé mládeže školní.“ Lidumil v tomto duchu také působil a při svých úspěšných divadelních představeních a hudebních estrádách nikdy nezapomněl část výtěžku věnovat obecné škole nebo na podporu „chudých dětí“ Podpora byla nejen finanční, ale i hmotná, často ti nejpotřebnější obdrželi ošacení nebo obuv.

Dalším spolkem, který pomáhal potřebným, byl Sbor dobrovolných hasičů založený v roce 1886. I on často věnoval část výtěžku sociálně slabým a po požárech obytných stavení pořádal dobročinné sbírky ve prospěch postiženého.

Třetím neaktivnějším spolkem byla Tělocvičná jednota Sokol založená v roce 1897, která působila v této oblasti obdobně jako Sbor dobrovolných hasičů.

Světová hospodářská krize

Světová hospodářská krize v letech 1929 až 1933 postihla i Studenec, i když rozhodně méně než okolní obce, neboť místní firma Fejfar & Mládek byla schopna zajistit dostatek odbytišť pro své výrobky a prakticky nepropouštěla. Postižení byli drobní živnostníci a zaměstnanci okolních firem. Hospodářská krize se projevila především na stravě a ošacení a nezaměstnaných a řada dětí začala do školy chodit opět bez obuvi. Proto místní školní rada zorganizovala v roce 1930 sbírku, do které přispěla částkou 500 Kč. Dále přispěly Spořitelni a záložní spolek ve Studenci částkou 200 Kč a Obec Studenec částkou 200 Kč a firma Tomáš a Antonín Baťa (prodejna ve Studenci) 2 páry bot. Z výtěžku této sbírky bylo pořízeno 22 párů „střevíců od Bati“, které byly rozděleny mezi „bosé děti“. Zároveň od prosince 1930 do konce března 1931 byla vydávána chudým dětem zdarma polévka, která byla financována částečně Okresní péčí o mládež v Jilemnici a částečně Obcí Studenec. Navíc v zimních měsících zůstávaly chudé děti přes oběd v teple ve škole a nemusely docházet přes celou obec na chudičkou stravu domů.

Tyto akce probíhaly i v následujícím roce, polévka byla již vydávána od listopadu 1931 do března 1932 a tentokrát její příprava v hostinci U Erbenů byla zcela v režii obce, která také určila 40 nejchudších žáků, kterým bylo v tomto období vydáno 2400 porcí polévky. Místní školní rada a samotná škola také zorganizovaly sbírku na ošacení chudých dětí, do které přispěly Obec Studenec, Spořitelni a záložní spolek, Národní sdružení, Národní demokracie ve Studenci, Spořitelni a záložní spolek Svěpomoc, akciový pivovar v Nové Pace, ochotnický spolek Lidumil a samotný učitelský sbor. Z vybrané částky 1530 Kč bylo poděleno 60 žáků obuvi a teplým oděvem. Další částku na nákup školních potřeb pro chudé žáky ve výši 400 Kč poskytlo Volné sdružení pachtýřů panských pozemků ve Studenci.

Samotná Obecná škola ve Studenci ve školním roce 1932/1933 založila Fond na podporu chudých studujících, do kterého byly vkládány výnosy dobrovolného vstupného na školní akce. Ze čtyř školních divadelních představení v tomto roce byla do Fondu vloženo 129 korun. Na vánoční nadílku začali v tomto roce přispívat i živnostníci a soukromé osoby (např. poštovník Rudolf Doležal). Z výtěžku bylo poděleno 52 žáků školy obuvi a oděvem, na který výrazně materiálně přispěla firma Fejfar & Mládek.

V tradici vánočních nadílek a polévek pro děti pokračovala až do roku 1939 ustavená korporace Místní demokracie dětem, ve které byly sdruženy Obec Studenec, místní školní rada, Obecná škola a řada místních spolků, politických stran a jednotlivců. Mezi dárci se nejčastěji objevovali místní spořitelni spolek, ochotnický spolek Lidumil, firma Fejfar & Mládek, ale také místní římskokatolický farář Josef Židek, obchodník Antonín Bukovský, řezník a hostinský František Erben

a jednotliví členové učitelského sboru. Toto sdružení také část prostředků věnovalo na Dětské dny zemské péče o mládež, které byly zasílány Okresní péči o mládež v Jilemnici.

Druhá světová válka

V prvních letech druhé světové války byly organizovány školou Vánoční nadílky, při kterých obdržely nejchudší děti školní potřeby na celý školní rok. Od roku 1941 však opět pokračovalo v zimních měsících vaření polévky jak pro žáky obecné školy (hostinec U Erbenů), tak pro žáky měšťanské školy (hostinec U Vitvarů, dnešní hostinec Na Špici). Pro chudé žáky byly pořádány sbírky a věcné dary, které byly většinou rozdělovány v rámci mikulášských nebo vánočních nadílek. Výrazný podíl na finančních sbírkách mělo i proněmecké Národní souručenství, které však v době války bylo v každé obci často pouze nutným zlem.

Odkaz dnešku

V roce 2008 se Obec Studenec rozhodla uspořádat v předvánoční době neformální setkávání občanů a hledala pro něj vhodný motiv. Z několika námětů vybrala vaření Obecní polévky, která má v obci více než stoletou tradici. První setkání se setkalo s velkým ohlasem a jeho třetí ročník v prosinci 2010 navštívilo více než 500 návštěvníků, takže 600 porcí chutné obecní polévky zmizelo během dvou hodin. Tradice tak připomíná nejen doby minulé, ale i stálou potřebnost pomáhat druhým.

PaedDr. Petr Junek

Studánka Roubenka

Článek je přetištěn v původní podobě z kalendáře „Přítel opuštěných“ (rok vydání 1946 nebo 1947).

Každý kraj, město i osada téměř má vycházkové vyhledávané místo, oblíbené zátíší, kam v neděli za pěkné pohody vychází se na procházku; zvláště dříve, dokud nebylo chat, vycházek za sluněním a koupáním, takováto zátíší v neděli ožila a hrála pestrým rejmem.

Ani chudá vesnička tkalců v Podkrkonoší nebyla bez podobného ostrůvku klidu a nedělních schůzek, k nimž vybrala si opravdu idylický koutek V lese u studánky nikdy nevysychající mezi Studencem a Roztokami. Poněvadž před staletími byla jen trámy roubena, říkali jí Roubenka. Když časem dříví zetlelo, jeden z pradědečků redaktora našeho kalendáře ji vyzdíl kameny; název studánky se tím však nezměnil.

Po prvé jsem byl u Roubenky asi před třiceti pěti lety. Tenkrát tam byl ještě vzrostlý les, skýtající vlídný koberec z mechu a příjemný stín, v němž se rozložilo v neděli mnoho rodin upracovaných ručních tkalců. Do hovoru a rozmarného škádlení zavříska i někdy harmonika. Středem té nedělní idyly byla studánka a několik kroků od ní improvizovaný primitivní krámek: trakař, bedna s pivem, druhá bedna s limonádou, ošatka s cukrovím a hlavně – se „šumáky“. Děti přímo se předbíhaly a závodily v přípravě „šumících bonbonů“; jeden kluk běžel ke studánce nabrat do láhve vody, druhý pro šumák a zase znovu v obráceném třeba pořadí. Peněz mnoho nebylo a šumáků v lesklém staniolu dostalo se šest za pět krejcarů, t. j. za desetihaléř, to bylo až přespříliš dobroty a pozemského blaha na celé odpoledne pro vyzáblé, bledé tkalcovské dítě, které za celotýdenní úmorné soukání cíveček si toto mimořádné přilepšení věru pracně vysloužilo...

Dospělí se střídali u beden s pivem, takže Martínek dokonce někdy jel dvakrát s trakařem pro pivo a měl vyprodáno; to byl už na vesnici tkalců veliký obchodní obrat – tehdy ještě dani nepodrobený. Za první světové války návštěva Roubenky upadala. Muži byli na frontách, osamělé ženy takové výlety netěšily, nebylo ani pivo. A když po válce se pivo už zase čepovalo, nikdo je sem nedovezl; kdo sem občas zabloudil, osvěžil se výbornou vodou z pramene. Za dva roky, tomuto po tolik generací pohostinnému a útulnému místu, ubrala krásy katastrofa lesní, kterou způsobila mniška.

Ještě jednu zvláštnost měla Roubenka před zmíněnou pohromou. Na velikých, krásně urostlých stromech kolem studánky bylo zavěšeno čtrnáct obrazů křížové cesty. Když již přestali sem docházet výletníci, často zaskočila sem pro potěchu osudem nebo nepřízní pronásledovaná duše, starší generace snad i pravidelně; ba žije tradice, že v době svatopostní konána sem někdy procesí z okolních osad, prosíti za útěchu a pomoc. Čím krušnější doby byly, tím více návštěvníků; a těmi křížovými cestami národ také často se ubíral. V našem věku už procesí zanikala.

Staré stromy s obrazy křížové cesty byly poraženy, obrázky zavěšeny na dřevěné sloupky a zub času brzy dokončil jejich zkázu. Poutníci začali vyhledávat rušnější studánku s Mariánskou -kaplí ve Zlatnici, v místech, kde kdysi činěny pokusy na dobývání zlata mezi Borovnicí a Stupnou. Zde byl o nedělích větší poutní ruch, krámky nejen s nápojem, ale i svícemi, obrázky a levným porcelánovým zbožím. Ale staří návštěvníci Roubenky nebyli plně uspokojeni pouti do vzdálenější Zlatnice. Ne snad vzdálenost a odlehlost, ale prostě, že kaple a studánka ležela na území německých obcí a většina návštěvníků mluvila tam a modlila se německy.

Nejeden z chudičkových českých tkalců si povzdechl, aby se vystavěla u Roubenky rovněž kaple P. Marie, podobně jako je ve Zlatnici, aby se mohli zde utíkat ke Královně Nebes, jako „studnici vody živé“. Dosud vodu ze studánky Roubenky si

nosili domů jako vodu z léčebného pramene a zázračnou, mnozí vděčili jí za své uzdravení a donášeli domů. Místní legenda dokonce udržovala staré lidové podání, že voda z Roubenky zázračně uzdravila slepce.

Již se zdálo, že Roubence se dostane vytouženého obohacení a nové přitažlivosti stavbou kaple. Začala se o tento důvěrný ostrůvek zajímati šlechtná duše, u jejichž předků bylo v rodové tradici stavěti v lesních tišinách kaple a sochy mariánské.

Žel, záhy potom znovu vzplanula druhá světová válka, která tolik ušlechtilých plánů zhatila, i onen u Roubenky. Ustaly lidové pouti do německé Zlatnice a jako by na vzdory našim uchvatitelům přesunuly se znovu k Roubence. Co nemohli učiniti majetnější, v zmenšeném měřítku podnikli vroucí láskou prolnutí obyvatelé české chudé vesničky, aby u Nebeské Pomocnice a Ochránčyně vlasti mohli přednáseti své boly, prosby a docházeti pro útěchu v krutých ranách, jež je začaly stíhati. Ovzduší i zde zdálo se býti dusné, těžké; přišel květen 1941. Jistá žena přinesla sem svoji domácí, asi 60 cm vysokou skříňku s Pannou Marií Lurdeskou, a prosila ostatní ctitelé Roubenky, aby byla zde vhodně umístěna. Hned se našly ochotné dovedné ruce, a tak 18. května toto skryté útočiště trpících a naděje zoufajících zkrášleno zatím pěknou lidovou skříňkou s Pannou Marií. Od jara do zimy po pěšinkách, skoro tajně, byla opět Roubenka vyhledávána a kaplička zdobena kvítím z podhorských zahrádek. Útulné zátíší .po nějaké době dostalo ještě jednu menší kapličku, která umístěna na dřevěném sloupu. Stavění kaple zděné oddáleno na vhodnější dobu.

Čas ubíhal v nejistotě, často přervané i hrůzou.

Pro celé okolí stala se Roubenka tajuplným zapadlým ostrovem klidu a míru. Nejutranější duše sem chodily tajně zotavovati nervy a vyprošovati sílu k dalším utrpením. Stromy v okolí už opět vzrostly, různý porost milosrdně přijal ve svou zelenou náruč skryté údolíčko, jež jakoby bylo přímo upraveno a čekalo na obránce a bojovníky krutě sužované vlasti. A tak věru málokde by byli našli noví naši hrdinové této nejhroznější poslední války lepší operační pole a zároveň úkryt, jaký jim poskytla Roubenka se svým nejbližším okolím. Snad po prvé v toku dějin světa dostala studánka na delší dobu zde usazené obyvatele – partyzány. Dobře tu byli ukryti, donášení jim potravin a zpráv nemohlo býti nápadné. Jistě že ne jeden z nich i před mariánskými kapličkami uctivě smekl a poklekl. Ani jeden nějak nešetřně se sošek Mariánských nedotkl. P. Maria tu vládla v klidu a v pokoji a partyzáni poskytovali jí čestnou stráž. Asi měsíc před revolucí byli partyzáni odtud odvoláni na jiné stanoviště. Roubenka osiřela...

Poslední neděli před revolucí, v dubnu 1945, zašli sem zbožní občané poprositi za brzký konec války a vytoužený mír, i za šťastnou budoucnost vlasti. Jaký byl však jejich údiv a hrůza, když zjistili, že obě kapličky jsou pryč; svědčily o nejsurovějším

zneuctění a bohopustém potupení milovaných symbolů mariánských. Jati velikou litoostí prosili: „Matko, odpusť těm, kteří Ti ublížili, chraň český národ!“ Za několik dní zahájeno povstání, v tomto kraji o dva dny dříve než v Praze a pro vesnici skončilo brzy a šťastně s nepatrnými ztrátami na životech, na počátku krásného měsíce máje, měsíce Panny Marie. V kostelíku jí vzdána za to chvála.

Roubenka opět osiřela, sošky Těšitelky za poroby naší zmizely, nebylo před kým pokleknouti, ale také nebylo tu jisto, ježto se zde ukrývali nacističtí vrazi-uprchlíci.

Tím však historie Roubenky nekončí. Zbývá ještě list, kde by bylo zapsáno, jak občané své Ochránkyni vzdají dík na tomto posvátném místě za pomoc a záštitu. Staří ctitelé Roubenky a Matky Boží již se pokusili, aby v první den výročí důstojnou svatynkou zde postavenou projevíli Vděk své Opatrovnici, žel že všude nenašli dosud plného porozumění, a tak nezbylo vznést k ní jen důvěřivé zraky, aby shovívavě čekala na dobu pozdější...

J. Zásmucký

Mladí hasiči ze Studence

Exkurze do Vrchlabí

V pondělí 22. 11. 2010 jsme si dali hasičák mimořádný. Sešli jsme se v 15.30 před hasičárnou a odjeli vozidlem VW Transporter do Vrchlabí. Bylo nás 20, a proto jsme požádali i některé rodiče, aby nám s přepravou pomohli (Jiroutovi, Dědečkovi a Linkovi – děkujeme).

Ve Vrchlabí už na nás čekali. První zastávka byla u velké cisterny. Hasiči nám ukázali vše, co se v autu nachází. Vyndali a pustili nám na ukázkou větrák, který se používá pro příchod do zakouřeného prostoru. Byl to opravdu fičák. I děti si musely držet na hlavách čepice. Na druhé straně auta byla ukázká nůžek na železo. Naši nejmenší si je mohli vzít do ruky a vyzkoušet. Kluci neodolali a vystří-

dali se všichni. Nakonec se otevřely dveře na jedné a druhé straně a děti si mohly autem prolézt, prohlédnout si ho a vyzkoušet, jak se hasičům ve voze sedí.

Vedle cisterny stálo ještě jedno auto, s kterým vrchlabští hasiči jezdí k požáru. To ale velký úspěch nemělo. Zato na konci garáže stálo ještě malé vozítko – „bobr“. Auto, které má

místo kol pásy a je určeno pro přepravu osob. Hasiči dětem otevřeli zadní dveře a ukázali jim prostory na přepravu. Samozřejmě, že se do auta chtěly děti podívat. A tak jsme jedno po druhém dávali do auta. Bylo velice zajímavé, že po zavření dveří auta nám v garáži nezůstal vůbec nikdo (ani vedoucí). Všech 18 dětí a 2 vedoucí se vešli do auta. Otevřela se vrata a „bobr“ i se všemi cestujícími vydal na projížďku po silnici. Byl to opravdu veliký zážitek.

Nakonec se naši mladí hasiči zeptali ještě na pár otázek, které jim vrtaly hlavou. Hasičská cisterna nám na rozloučenou zahoukala a potom jsme se plni zážitků vydali zpět do Studence.

Zima u mladých hasičů

Sluníčko nám již ťuká do oken, a tak je čas se ohlédnout, co vše naši nejmenší během zimního času dělali.

Tak jako každou zimu se připravovali na jarní a podzimní závody. Opakovali topografické značky, první pomoc, technické prostředky, uzle... Vyráběli spoustu krásných věcí, které si můžeme prohlédnout na přiložených fotografiích. Pomohli také **s výzdobou sálu na hasičský bál**.

Po Vánocích jsme požádali dobrovolné hasiče ze Studence, kteří se zúčastnili povodní v roce 2010, aby přišli mezi nás a dětem o této mimořádné události řekli pár slov. 10. ledna tak

proběhla během hasičského kroužku beseda **o povodních**. Děti tato mimořádná událost velice zajímala, a tak pozorně sledovaly obrázky ze zasažených míst. Dostaly také rady a pokyny, jak se v takovýchto situacích zachovat. Besedou nás provázel **Josef Vancel** a **Marek Vancel** – děkujeme.

7. března k nám na návštěvu na hasičský kroužek přišla **paní Nyklíčková** – zdravotní sestra – a děti se seznamovaly s **první pomocí**. Nejprve se ale předvedly děti, jak umí zavázat poraněnou horní končetinu a koleno. Pak již dostala slovo paní Nyklíčková a děti se učily práci s obvazem. Musíme podotknout, že starší děti obvaz poslouchal. Pár horních končetin bylo obvázáno na jedničku. Některé děti se s obvazem potkaly poprvé, a proto jejich cílem bylo udělat ze sebe mumie. To se jim nakonec naštěstí nepodařilo. Veliký úspěch mělo zavazování poraněné brady či nosu. Z dětí se na chvíli stali šmoulové.

Než nám sluníčko vysuší louky, tak se s hasičským kroužkem pojedeme podívat k hasičům do Nové Paky. A pak se již budeme těšit na jarní cvičení venku, kde nás čeká nácvik požár-

ního útoku a štafet na ZPV. Naše první soutěž se blíží velmi rychle. Již 1. 5. se chystáme na soutěž do Čisté u Horek.

vedoucí mladých hasičů: Mirka Vanclová a Veronika Vanclová

T. J. Sokol Studenec

Úspěšní lyžaři

V minulém čísle Zpravodaje si pozorný čtenář jistě všiml článku se stejným názvem „Úspěšní lyžaři“. Byly v něm zmiňovány úspěchy mladých lyžařů Sokola Studenec v první části sezóny. I v druhé polovině zimy si všichni studenečtí závodníci vedli výborně. Jejich výkony si přestavíme od nejmladší skupiny předžáků – sedmileté dívky až po kategorii dorostenců 14–15 let, kde reprezentoval Jan Boura. Naše **předžákyně** Veronika Bergerová a Linda Zahradníková se pravidelně umísťovaly na předních místech a domů si přivezly i několik medailí. Kategorie **žáci a žákyně nejmladší** roč. nar. 2002 je první, která je zařazena do „Poháru žactva v běhu na lyžích Libereckého kraje“. Tento seriál se skládá ze šesti závodů, přičemž boduje 15 nejlepších závodníků. Tereza Chrástová patří právě do této věkové kategorie a v konečném pořadí obsadila 11. místo. Pro nás nejzajímavější jsou **žákyně nejmladší 2001**, kde má studenecké lyžování hned tři želízka v ohni. Kristinu Jánskou, Magdalénu Bergerovou a Renatu Trejbalovou. Děvčatům se v této sezóně opravdu dařilo. Hned při prvním závodě krajského poháru na Benecku se jim podařila nevídaná věc: všechny tři vystoupily na stupně vítězů (foto 1).

Benecko: 1. Renata Trejbalová,
2. Magdaléna Bergerová, 3. Kristina Jánská

Kristina Jánská získala 1. místo ve výše zmiňovaném poháru Libereckého kraje a titul lyžařka roku 2010-2011 ve své věkové kategorii! (foto 2) Magdáléně Bergerové se ve velice vyrovnaném souboji, který rozhodl až poslední šestý závod na Bedřichově, podařilo vybojovat konečné velmi pěkné páté místo! Renatka Trejbalová prakticky celou sezónu promarodila, přesto skončila na 11. místě z 24 bodovaných závodnic.

*Kořenov – úspěšné studenecké lyžařky
při vyhlášení poháru*

Starší žákyně Eliška Plecháčová obsadila v tomto krajském klání 9. místo. Její prioritou byly však již závody na republikové úrovni, kde se jí dařilo velmi dobře! Na Mistrovství České republiky v Jeseníku obsadila při závodech klasickou technikou nádherné 4. místo. Druhý díl mistrovských závodů na Benecku se Elišce také podařil na jedničku, 9. místo na klasické tříkilometrové trati bylo znamením výborné formy, což nám všem předvedla při štafetových závodech, kde na svém prvním úseku nenašla přemožitelku a spolu se svými dvěma kolegyněmi z Janova-Bedřichova **vybojovaly titul mistryně České republiky pro rok 2010-2011.**

Honza Boura bojoval letos prvním rokem mezi **mladšími dorostenci**, svůj boj nevzdával a zaznamenal řadu pěkných výsledků. Na MČR na Božím Daru u Karlových Varů obsadil ve skiatlonu 20. místo, v Novém Městě byl na trati dlouhé pět kilometrů čtyřiadvacátý.

Kristině Jánské a Magdaléně Bergerové patří pro letošní rok titul přebornice Libereckého kraje ve štafetách dvojic! (foto 3)

Denisa Zahradníková patří svým rokem narození 2000 mezi **žákyně mladší**, absolvovala 5 ze 6 pohárových závodů, statečně se prala především s volnou neboli bruslařskou technikou běhu a v konečném účtování jí patří pro letošní sezónu 13. místo.

*Přebornice Libereckého kraje ve
štafetách dvojic Kristina Jánská
a Magdaléna Bergerová*

Lýžařská příprava

Letošní rok měla lyžařská příprava rekordní počet 20 členů. Děti se postupně učily základním lyžařským dovednostem, od zapínání lyží, dobrého držení holí, přes „padání“ a vstávání až po správné přenášení váhy a jízdu po jedné lyži. Někteří si vyzkoušeli i pravou závodní atmosféru při Přeboru České obce sokolské ve Studenci a Lízátkových závodech na Benecku. Chtěla bych pochválit sourozence Markétku, Vítka i Honzika Štefanovy, kteří se nebáli těchto větších závodů zúčastnit.

Poslední mazání

Jako každým rokem, tak i letos jsme naplánovali pro naše nejmenší lyžaře loučení se sněhem ve formě společného výletu s rodiči. V neděli 20. března se vydal konvoj osobních aut obsazený 15 dospělými a 19 dětmi od studenecké sokolovny směrem na Horní Mísečky. Počasí nám přálo, lyžařské tratě byly ještě perfektně upraveny, mohli jsme si tudíž krásně zalyžovat i zaskotačit na posledním sněhu! Móoc se nám tam líbilo!!!

Zveme všechny děti, které by si chtěly hrát a přitom se naučit pěkně běhat na lyžích, do naší party! Scházíme se po celý školní rok vždy v pátek ve 14.30 h u studenecké sokolovny.

Těšíme se na nové kamarády!

Marie Bergerová a spol.

Pozvánka na Studenecké putování

Zveme Vás co nejsrdečněji na další, v pořadí již 14. Studenecké putování, které připravuje Tělocvičná jednota Sokol Studenec ve spolupráci se Základní školou a Mateřskou školou Studenec. Toto putování se uskuteční v neděli 15. května 2011 a bude věnováno návštěvě studeneckých firem.

Sraz a prezentace účastníků putování bude opět probíhat od 13.30 do 13.50 před studeneckou sokolovnou, kde účastníci obdrží podrobného průvodce putování a postupně navštíví následující studenecké firmy: Otto a Ludmila Cermanovi, Havel Plyn a. s., Otakar Materna Plasteko, VH stavební práce, Autoopravna Bachtík a Květinářství Eva, AUTO JUNEK s. r. o., ARIES a. s. a Pekařství Hamáček.

Zveme Vás všechny co nejsrdečněji na toto putování, využijte možnosti prohlédnout si provozní zázemí jednotlivých firem.

Pavel Zajíc

Sportovní klub Studenec

Vítězným mistrovským zápasem SK Studenec A – TJ Jiskra Libštát (3:2, Jirka Šír 2, Tomáš Stránský) byla zahájena sezóna, ve které dovrší Sportovní klub Studenec 20 let novodobé historie, neboť byl obnoven 28. května 1991. Navázal tak na historii svého stejnojmenného předchůdce, který byl zapsán v roce 1936 na okresním hejtmanství v Jilemnici a stal se pokračovatelem předchozího Sportovního kroužku Studenec, který byl založen v roce 1923.

V současné době se SK Studenec nevěnuje jen fotbalu, ale má i další tři oddíly. Daniela Marková a Adam Zika jsou reprezentanty ČR v alpském lyžování a z nedávného mistrovství republiky ve Špindlerově Mlýně si přivezli tři medaile, juniorským reprezentantem ČR je i Adam Chloupek v orientačním běhu. Odchovankyně našeho klubu Eva Bartoňová na přelomu března a dubna bojovala s reprezentační devatenáctkou o postup na ME v kvalifikační skupině v ukrajinském Simferopolu. V prvním zápase dívky porazily domácí Ukrajinu 4:1 (Voňková 3, Bartoňová), ve druhém remizovaly se Švédskem 0:0, ale v rozhodujícím zápase se Švýcarskem nedokázaly zúročit stálou převahu a naopak z brejků inkasovaly. Jediná branka Evy Bartoňové při porážce 1:4 nezakryla smutek a zklamání ze ztraceného postupu na ME.

Turnaj v Nové Pace 1978 – první řada: Ladislav Pavlíček, Jan Krůfa; druhá řada: Ladislav Tauchman, Zdeněk Povr, Vítek Kuřík, Libor Šulc, Václav Korotvička; třetí řada: Petr Junek, Pavel Kuřík, Mirek Bartoň, Vojta Jebavý, Jaroslav Vacek, Jaroslav Hák

první část:
 11. 4. Studenec - Libštát 2:1 (1:0)
 hlavní: 1:0 - Tauchman na konci prvního poločas
 minuty: 2:0 - Tauchman 10. min. 2. poločas
 a 2. leví střelec do prázdné branky
 2:0 - Tauchman 10. min. 2. poločas
 klam (tři ze čtyř) a první čtyři z celku
 křivě f.
 2:1 - Šulc 2. min. 2. poločas (1. poločas) nad dubem
 celkové.
 Hák f. nastříl bránu (předbránu z branky). Al. hrad
 nepřesněl oči druhé fáze. 1. poločas. Lepší bránu,
 na to. pol. Lepší bránu
 sestava: Ekkehard - Šulc, Kučík, Junek, Kliment - Kliment,
Kliment (před bránu), Kliment, Kučík, Tauchman, Al. hrad, Hák f.

SEMILSKO	
Studenec - Libštát 2:1, Stružnice - Roztoky 2:3, Kruh - Vysocká 3:1, Roztoky - Jablonce 1:2, Nová Ves - Jilemnice 2:3.	
1. Vysoké	9 12 33:11 19
2. Studenec	8 13 26:15 17
3. Jablonce	7 3 24:13 17
4. Kruh	6 3 21:13 15
5. Nová Ves	6 1 5 28:20 13
6. Libštát	4 4 4 28:24 12
7. Roztoky	5 1 6 27:25 11
8. Jilemnice	4 3 5 17:22 11
9. Havrančův	4 0 7 30:39 8
10. Rovensko	3 2 7 30:41 8
11. Mřínsko	3 0 6 20:36 6
12. Stružnice	2 0 9 20:35 5

Havrachov vystoupil ze soutěže.

Zápis z kroniky psané Lád'ou Tauchmanem ze zápasu
 TJ Studenec – Jiskra Libštát 2:1 (1:0) 11. 4. 1976

Počátkem dubna jsme se rozloučili s Ladislavem Tauchmanem (1950–2011), dlouholetým vynikajícím hráčem a kanonýrem týmu, který dokázal dosáhnout průměru více než gól na zápas. V dobách jeho největší slávy si vydobyl pro svůj agresivní způsob hry na pravém křídle přezdívku Divočák. Těžký úraz při dopravní nehodě v roce 1980 přerušil k obrovské škodě studeneckého fotbalu jeho hráčskou a funkcionářskou kariéru.

Jako vzpomínku přinášíme jednu z mála dochovaných fotografií z turnaje v Nové Pace (1978) a zápis z kroniky, kterou Lád'a pečlivě vedl, z roku 1976 právě ze zápasu s Libštátem, ve kterém Lád'a vstřelil obě branky. Čest jeho památce.

PaedDr. Petr Junek

Orel Studenec – stolní tenis, sezóna 2010-11

Stolní tenisté Orla Studenec na podzim roku 2010 začali již osmou sezónu a dlužno říci, že činnost ani výsledky nebyly špatné. V rámci možností. Příprava začala jako každým rokem druhý týden v září pravidelnými tréninky v malém sále studenecké sokolovny. Trénovalo se dvakrát týdně v úterý a ve čtvrtek za poměrně slušné účasti. Díky pořízení dvou nových svítidel bylo možno hrát při trénincích na třech stolech, které byly vždy plné, a ještě několik hráčů sedělo. Objevily se také dvě nové tváře, Josef Tomeš z Jilemnice a Josef Forbelský z Roztok u Jilemnice. Vlastní mistrovské soutěže byly zahájeny v polovině října 2010.

Muži „A“ se poměřili se svými rivaly v okresním přeboru I. třídy. Celkový počet družstev v této soutěži byl 10, takže je čekalo 18 utkání Devět do Vánoc 2010

Orel Studenec „A“

a devět v průběhu ledna až března 2011. V podzimní části jsme zahráli pod svoje možnosti. Družstvo nenastupovalo většinou v kompletní sestavě. Vždy některý z hráčů chyběl a vzhledem k úzkému kádru to bylo znát na výsledcích. Celkem bez větších problémů jsme zdolali na domácích stolech družstva Košťálova B (10:2) a Nové Vsi B (10:2) a v posledním

podzimním zápase dovedli do vítězného konce derby utkání s tradičním rivalem z Horní Branné (10:6). Zbytečné byly remízy ve Vesci a Bradlecké Lhotě (9:9). Úplně zbytečná, avšak očekávaná byla prohra s posledním Turnovem E (4:10), jelikož ze základní sestavy nehrál nikdo a nastoupili hráči béčka. Na první Turnov D (1:10) jsme zcela podle očekávání kvalitou nestačili. Trochu více jsme potrápili na domácí půdě druhou Rokytnici nad Jizerou B (3:10). Vyrovnanou partii jsme sehráli doma s mužstvem Nové Vsi A. Jelikož se bohužel tento zápas nevyvedl našemu nejlepšímu hráči, museli jsme se po dramatickém boji před soupeřem sklonit (6:10). Po

Orel Studenec „B“

podzimní části jsme tak drželi pátou příčku. Druhá část soutěže už byla výsledkově lepší, především z důvodu stálosti sestavy. Nejlepší výkon jsme předvedli v sobotu 15. 1. 2011, kdy jsme v domácím prostředí dopoledne nejprve slavně zvítězili nad prvním Turnovem D (10:8) a odpoledne pak nad Vescem (10:5), který se dosud nacházel v tabulce nám na dostřel. Hráli jsme v tento den opravdu dobře a měli jsme štěstí. Mírně nám k úspěchu napomohlo i ve velkém sále souběžně hrané utkání volejbalistek Orla. Děvčata a diváci svým hlasitým povzbuzováním notně znervózňeli turnovské hráče, a když se pak začaly hráčky obou družstev postupně trousit přes malý sál na onu místnost, myslím že nervy soupeře nevydržely a naše výhra byla zpečetěna. Porazili jsme ještě Košťálov B (10:5), Horní Brannou (10:7), Bradleckou Lhotu (10:2) a Turnov E (10:4). Opět jsme nestačili na Rokytnici B (2:10). Po velkém boji jsme bohužel dvakrát neuspěli v Nové Vsi s áčkem (7:10) a béčkem (8:10). I když je stolní tenis v této podobě sport kolektivní, chtěl bych zmínit výsledky úspěšnosti našich hráčů v pomocném individuální hodnocení. Nejlepší byl Zdeněk Kobrle s úspěšností 83,72 % (6. místo). Dále pak Jan Kuřík starší 74,07 % (11. místo), Jiří Šír 52,78 % (20. místo), Leoš Zahradník 35,14 % (30. místo), Jan Vancel 20,51 % (38. místo).

Velmi kladně je třeba hodnotit vystoupení družstva „B“ v okresním přeboru II. třídy. V zápasech nastupovali mladí hráči Jan Pacholík, Jan Kuřík, Martin Kuřík, Jakub Hylmar, Matěj Kuřík doplnění Martinem Hylmarem a Josefem Tichým. Zvláštní zmínku pak zaslouží vedoucí družstva Jiří Šír z Jilemnice. Vytrvale

a pravidelně navštěvoval tréninky, odjezdil s kluky všechna utkání a v mnohých pomohl k bodům. Mladí na něho sice hudeřali a jeho výtky se jim často nelíbily, ale je pravdou, že bez jeho obětavosti by z toho zcela jistě tak solidní výsledek nebyl. Chtěl bych mu za jeho práci tímto poděkovat. Stejně tak bych chtěl poděkovat všem zmíněným hráčům „B“ mužstva za jejich výkony. Běčkaři nakonec skončili, stejně jako áčkaři, v soutěži čtvrtí, avšak na medailovou pozici velmi zle dotírali.

Sezóna 2010–2011 je minulostí. Jsem rád, že jsme ji poměrně úspěšně odehráli. Bylo by dobré, aby se alespoň v tomto rozsahu a na této úrovni stolní tenis ve Studenci udržel i v budoucnu. Přeji všem hráčům, aby si v té teplejší části roku od stolního tenisu dostatečně odpočinuli, vyměnili, popřípadě vyspravili obehnané potahy, boty či další potřebné pingpongové vybavení a s novou chutí a elánem se na podzim zase za zelené stoly vrátili. Přeji všem, aby měli ze hry radost.

JUDr. Jan Kuřík

Konečná tabulka okresního přeboru I. třídy

	utkání	V	R	P	K	sety	zápasy	body
1. Turnov D	18	16	1	1	0	602:301	177:65	51
2. Rokytnice B	18	15	1	2	0	549:315	166:63	49
3. Nová Ves A	18	13	2	3	0	595:360	168:86	46
4. Studenec A	18	9	2	7	0	525:494	139:129	38
5. Vesec A	18	8	1	8	1	460:437	125:111	34
6. Horní Branná A	18	8	0	10	0	432:499	114:137	34
7. Nová Ves B	18	5	2	11	0	408:582	102:162	30
8. Bradlecká Lhota A	18	4	1	13	0	403:547	101:155	27
9. Košťálov B	18	4	0	13	1	358:530	76:155	25
10. Turnov E	18	1	2	15	0	310:577	67:172	22

Konečná tabulka okresního přeboru II. třídy

	utkání	V	R	P	K	sety	zápasy	body
1. Turnov F	22	19	1	2	0	713:349	212:78	61
2. Košťálov C	22	16	4	2	0	726:424	208:108	58
3. Lomnice-Tuhaň C	22	15	2	5	0	602:430	191:123	54
4. Studenec B	22	13	4	5	0	667:533	184:139	52
5. Vesec B	22	13	2	7	0	610:456	177:118	50
6. Víchová A	22	11	2	9	0	659:554	185:147	46
7. Rokytnice C	22	9	3	10	0	591:629	172:168	43
8. Jesenný A	22	7	4	11	0	531:607	141:177	40
9. Nová Ves C	21	6	2	13	0	505:642	133:188	35
10. Turnov G	22	5	1	16	0	378:653	99:192	33
11. Syřenov A	22	4	0	18	0	389:613	100:191	30
12. Syřenov B	21	0	1	20	0	175:656	36:209	22

Mýty o dia cukrovinkách

Mýtus č. 2: „dia“ cukrovinky neobsahují cukr

Obecně platí, že „dia“ cukrovinky by neměly obsahovat sacharózu (řepný cukr), která je vysoce kalorická a rychle vyčerpává povolenou denní dávku sacharidů. Vyloučení rychle vstřebatelných sacharidů patří mezi základní doporučení dietního režimu u cukrovky 2. typu. Proto produkty Dianella vůbec neobsahují sacharózu, která je nahrazena například fruktózou, sorbitolem, maltitolem nebo dalšími sladidly, vhodnými pro diabetiky.

Řada produktů Dianella je dokonce zcela „sugar free“ nebo „bez přidaného cukru“, což by mělo v praxi znamenat, že jsou při jejich výrobě použita nízkokalorická sladidla. Například čokoláda Dianella Classic je slazena maltitolem, takže celá tabulka čokolády (50 g) má jen 250 kcal a zároveň pro diabetiky představuje pouze 2 výměnné jednotky. Samozřejmě je nutné počítat s tím, že například mléčná čokoláda bez přidaného cukru obsahuje malé množství laktózy ze sušeného mléka, tedy mléčného cukru. Jde o zanedbatelné množství, přesto jej seriózní výrobci na obalu uvádějí. Bohužel řada výrobců z neznalosti nebo úmyslně označuje jako sugar free i ty produkty, které obsahují fruktózu. V takovém případě jde o zásadní klamání spotřebitele, a to pro diabetiky až zdraví ohrožující.

zdroj: www.diadesatero.cz

Recept nejen pro diabetiky – Bábovka pro diabetiky

Ingredience:

6 vajec, 3–5 odměrek tekutého sladidla vhodného pro pečení (např. Kandisin), 1 dcl oleje, 1 dcl horké vody, 250 g polohrubé mouky, 1 pudink (nejlépe dia), 1 lžice kaka, 2 lžice rumu, 1/2 prášku do pečiva, citrónová kůra

Popis přípravy:

Žloutky utřeme se sladidlem, přidáme po částech olej a horkou vodu. Směs šleháme do zhoustnutí. Mouku smícháme s pudinkem, práškem do pečiva a spojíme s první směsí. Poté těsto zlehčíme hustým sněhem ušlehaným z bílků a citrónové kůry. Z kaka a rumu umícháme kašičku, kterou spojíme s částí těsta. Do vymaštěné a moukou vysypané formy lijeme střídavě světlé a tmavé těsto (kakaové). Pečeme na 180 °C asi 30 minut.

zdroj: www.recept-recepty.cz

**ZŠ a MŠ Studenec, SK Studenec a OREL Studenec
pořádají**

PÁLENÍ ČARODEJNIC

**30. dubna 2011
na hřišti u sokolovny**

sraz v 18⁰⁰ u Orlovny

**VZDUCHOVÁ
TRAMPOLÍNA**

**SOUTĚŽE
PRO DĚTI**

OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO

Studenecký zpravodaj 2/2011

Vydává Obecní úřad Studenec

Internetová adresa: <http://sz.studenec.cz/>

Uzávěrka dalšího čísla: **31. května 2011.**

Příspěvky lze zasílat na e-mail obec@studenec.cz

Tisk FITOS spol. s. r. o. Stará Paka